

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ТАВРІЙСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРОТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ДМИТРА МОТОРНОГО
ФАКУЛЬТЕТ АГРОТЕХНОЛОГІЙ ТА ЕКОЛОГІЇ
КАФЕДРА ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОЇ
СПРАВИ

«Допущено до захисту»
протокол засідання кафедри
№ 7 від « 30 » 02 2026 року
Зав. кафедрою ХТГРС
д.т.н, професор Прісс Олесь ПРІСС

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

СВО «Магістр»
за освітньо-професійною програмою «Індустрія здорового харчування»
зі спеціальності 181 «Харчові технології»
(освітній ступень, ОПІ, спеціальність)

на тему:

УДОСКОНАЛЕННЯ ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБНИЦТВА
КОМПОТУ З АЙВИ З ПІДВИЩЕНИМИ СПОЖИВЧИМИ
ВЛАСТИВОСТЯМИ ШЛЯХОМ ЗАСТОСУВАННЯ
НАТУРАЛЬНОГО ПІДСОЛОДЖУВАЧА СТЕВІЇ

23ХТД. 4109714.02.26

Виконав: <u>студент</u>	<u>22 МБХТ</u> <u>групи</u>	<i>Саєнко</i> (підпис)	Сергій Саєнко (прізвище та ініціали)
Керівник:	к.т.н., доцент (науковий ступінь, вчене звання)	<i>Загорко</i> (підпис)	Надія Загорко (прізвище та ініціали)
Консультант з ОП:	к.т.н., доцент (науковий ступінь, вчене звання)	<i>Зоря</i> (підпис)	Михайло Зоря (прізвище та ініціали)
Нормоконтроль	д.т.н., професор (науковий ступінь, вчене звання)	<i>Прісс</i> (підпис)	Олесь Прісс (прізвище та ініціали)

Запоріжжя – 2026 р.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ТАВРІЙСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРОТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ДМИТРА МОТОРНОГО

Інститут або факультет агротехнологій та екології
Кафедра харчових технологій та готельно-ресторанної справи
(назва кафедри)

Ступінь вищої освіти Магістр
Галузь знань 18 «Виробництво та технології»
(шифр і назва)

Спеціальність 181 «Харчові технології»
(шифр і назва)

Освітня програма «Індустрія здорового харчування»
(назва)

ЗАТВЕРДЖУЮ
Зав. кафедри ХТГРС
д.т.н., професор Прісс Олеся Прісс
(підпис)(ініціали та прізвище)

« 21 » вересня 2025 р

ЗАВДАННЯ
ДО ВИКОНАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

СТУДЕНТУ Саєнко Серію Руслановичу
(прізвище, ім'я, по батькові)

1. Тема роботи «Удосконалення технології виробництва компоту з айви з підвищеними споживчими властивостями шляхом застосування натурального підсолоджувача стевії»

керівник роботи к.т.н., доцент Надія Загорко
(науковий ступінь, вчене звання, прізвище, ім'я, по батькові)

затверджені наказом Ректора університету від « » 2025 р. № 495-С

2. Строк подання студентом роботи « 20 » січня 2026 р.

3. Вихідні дані до роботи технологія виробництва компоту з айви та стевії

4. Перелік питань, які потрібно розробити вступ, аналітичний огляд літератури : стан та перспективи виробництва айвового компоту в харчовій промисловості, характеристика айвової сировини, характеристика цукрозамінника стевія; об'єкти, методика та умови проведення досліджень; результати досліджень та їх узагальнення, технологічна частина, економічні показники, охорона праці та безпека в надзвичайних ситуаціях, висновки, список літературних джерел

5. Консультанти розділів роботи

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Підпис, дата	
		завдання видав (дата)	завдання прийняв (підпис)
Охорона праці та безпека в надзвичайних ситуаціях	Михайло Зоря, к.т.н., доцент, завідувач кафедри цивільної безпеки	21.09.2025	<i>Зоря</i>

6. Дата видачі завдання

21.09.2025 р.

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

Назва етапів кваліфікаційної роботи	Термін виконання етапів роботи (місяць)	Відмітка керівника про виконання (засвідчується підписом)
Вступ	вересень	<i>Загорко</i>
Аналітичний огляд літератури	жовтень	<i>Загорко</i>
Об'єкти, методика та умови проведення досліджень	жовтень	<i>Загорко</i>
Результати досліджень та їх узагальнення	листопад	<i>Загорко</i>
Технологічна частина	листопад	<i>Загорко</i>
Економічні розрахунки	грудень	<i>Загорко</i>
Охорона праці та безпека в надзвичайних ситуаціях	грудень	<i>Зоря</i>
Висновки	січень	<i>Загорко</i>
Список використаної літератури	січень	<i>Загорко</i>

Студент

Саєнко
(підпис)

Сергій Саєнко
(ініціали та прізвище)

Керівник роботи

Загорко
(підпис)

Надія Загорко
(ініціали та прізвище)

АННОТАЦІЯ

Саєнко С. Р. Удосконалення технології виробництва компоту з айви з підвищеними споживчими властивостями шляхом застосування натурального підсолоджувача стевії. Кваліфікаційна робота. Кафедра харчових технологій та готельно-ресторанної справи. Запоріжжя, Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного. 2026 р.

Текст викладений на 94 сторінках, містить 6 розділів, 14 таблиць, 3 рисунки та 60 літературних джерел.

В кваліфікаційній роботі обґрунтовано практичні рекомендації щодо удосконалення технології виготовлення компоту з айви шляхом застосування натурального підсолоджувача стевії для отримання продукту з підвищеними споживчими властивостями.

У межах даної кваліфікаційної роботи проведено комплексне дослідження, яке включає кілька послідовних етапів. У першому розділі подано огляд наукових джерел, що стосуються теми дослідження. Другий розділ присвячено методології експерименту, зокрема опису використаних підходів і засобів. У третьому розділі наведено результати досліджень та їх аналітичне обґрунтування. Четвертий розділ містить розробку технологічної схеми виробництва компоту з айви зі стевією, що покращує його споживчі властивості. П'ятий розділ висвітлює SWOT – аналіз доцільності виробництва компоту зі стевією та врахування позитивних та негативних сторін виробництва. Шостий розділ охоплює економічну доцільність впровадження цієї технології. Сьомий розділ присвячено питанням охорони праці, включаючи заходи безпеки та дії в надзвичайних ситуаціях. У висновках узагальнено результати дослідження та підтверджено ефективність запропонованого підходу.

Ключові слова: айва, стевія, компот, функціональне харчування, технологічна схема, дослідження, органолептична оцінка.

ЗМІСТ

Вступ.....	6
РОЗДІЛ 1. АНАЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД НАУКОВО-ТЕХНІЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	9
1.1 Харчова та біологічна цінність компотів.....	9
1.2 Характеристика айви як сировини для переробки.....	12
1.3. Використання стевії в харчовій промисловості: властивості, переваги, обмеження.....	20
РОЗДІЛ 2. ОБ’ЄКТИ, МЕТОДИКА ТА УМОВИ ПРОВЕДЕННЯ ДОСЛІДЖЕНЬ.....	24
2.1 Програма досліджень.....	24
2.2 Схема дослідів.....	26
2.3 Об’єкти та матеріали досліджень.....	27
2.4 Методика проведення досліджень.....	28
РОЗДІЛ 3. РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕНЬ ТА ЇХ УЗАГАЛЬНЕННЯ.....	29
РОЗДІЛ 4. ТЕХНОЛОГІЧНА ЧАСТИНА.....	39
РОЗДІЛ 5. SWOT- аналіз запропонованої технології виробництва компоту із айви.....	44
РОЗДІЛ 6. ЕКОНОМІЧНІ ПОКАЗНИКИ ІННОВАЦІЙНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ.....	53
РОЗДІЛ 7. ОХОРОНА ПРАЦІ ТА БЕЗПЕКА В НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЯХ.....	61
7.1. Аналіз потенційних ризиків та небезпек на виробництві	61
7.2. Вимоги до організації робочого місця.....	68
7.3. Інструкції з техніки безпеки при роботі з обладнанням.....	71
7.4. Заходи з попередження виробничого травматизму.....	74
7.5. Протипожежна безпека.....	80
7.6. Екологічні аспекти охорони праці.....	84
ВИСНОВКИ.....	86
Список використаної літератури.....	88

ВСТУП

Актуальність теми. Сучасне суспільство дедалі більше усвідомлює важливість здорового способу життя, одним із головних аспектів якого є раціональне та збалансоване харчування. У зв'язку з цим зростає попит на продукти з натуральних інгредієнтів, зниженою калорійністю та корисними властивостями. Особливої уваги набувають функціональні напої, зокрема компоти — традиційні для української культури фруктові напої, які поєднують приємний смак, користь і простоту у виробництві.

Компоти мають важливе значення в раціоні, оскільки містять натуральні біологічно активні речовини з фруктів, мають м'яку дію на травну систему та можуть бути альтернативою солодким газованим напоям. Айва, як сировина для компотів, є джерелом пектинових речовин, вітаміну С, органічних кислот і мікроелементів. Вона має антиоксидантні, протизапальні та тонізуючі властивості, що робить її особливо цінною для виробництва дієтичних продуктів. Крім того, айва добре зберігається та легко піддається технологічній обробці [1].

Однак традиційна рецептура компотів передбачає значну кількість цукру, що знижує їхню корисність і обмежує споживання серед людей з надмірною вагою, діабетом або тими, хто просто дбає про фігуру та здоров'я. У зв'язку з цим зростає інтерес до використання природних цукрозамінників, зокрема стевії. Стевія не тільки не має калорій, але й сприяє нормалізації рівня глюкози в крові, не викликаючи стрибків інсуліну, а також має антибактеріальні й антиоксидантні властивості.

Таким чином, удосконалення технології виробництва компотів з айви шляхом заміни цукру на стевію є актуальним і науково-практично значущим завданням. Це дозволить створити інноваційний, корисний, смачний та безпечний продукт, що відповідатиме сучасним вимогам до здорового харчування та споживчих очікувань[2].

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Наукова робота була виконана впродовж 2025 – 2026 рр. на базі лабораторії «Технологія

первинної переробки і зберігання продуктів рослинництва» НДІ Агротехнології та екології Таврійського державного агротехнологічного університету імені Дмитра Моторного у рамках науково-дослідної програми «Обґрунтування та розробка нових і вдосконалення існуючих технологій охолоджених та консервованих рослинних продуктів» (ДР № 0116U002734).

Метою даної кваліфікаційної роботи є розробка та наукове обґрунтування удосконаленої технології виробництва компоту з айви із використанням натурального підсолоджувача стевії, що забезпечує високу якість, знижену калорійність та відповідність сучасним вимогам здорового харчування.

Об'єкт дослідження: процес промислового виробництва фруктових компотів, зокрема на основі айви, як одного з традиційних напрямів у переробній галузі харчової промисловості.

Предмет дослідження: технологічні особливості та рецептурні зміни у виробництві компотів з айви із заміною традиційного цукру на натуральний підсолоджувач – стевію, з урахуванням їх впливу на органолептичні, фізико-хімічні та мікробіологічні показники готового продукту.

Наукова новизна полягає в обґрунтуванні доцільності застосування стевії як альтернативи цукру у виробництві компотів з айви, розробці нової рецептури низькокалорійного напою з підвищеною біологічною цінністю, а також удосконаленні технологічних параметрів його виготовлення. Запропонований підхід дозволяє адаптувати традиційний продукт до вимог сучасного ринку функціонального харчування та здорового способу життя, зберігаючи при цьому привабливість для споживача та відповідність санітарно-гігієнічним нормам.

Методи дослідження : у процесі виконання даної кваліфікаційної роботи було використано комплекс загальнонаукових та спеціальних методів дослідження, які дали змогу забезпечити повноту та обґрунтованість аналізу.

На першому етапі дослідження здійснено **систематичний пошук, аналіз та відбір наукових джерел**, зокрема монографій, наукових статей, матеріалів конференцій, нормативно-технічної документації та ресурсів періодичних

видань, що стосуються технології виробництва компотів, властивостей айви як сировини, а також застосування стевії у харчовій промисловості.

Для обробки зібраної інформації застосовано методи **аналізу та синтезу**, які дозволили критично оцінити сучасний стан розробок у відповідній галузі, виявити актуальні тенденції та проблеми, а також узагальнити знання для подальшого формулювання практичних висновків.

Також було використано **порівняльний метод**, що дозволив оцінити переваги та недоліки використання стевії порівняно з традиційним цукром у складі компотів, зокрема за органолептичними, харчовими та мікробіологічними показниками. Крім того, для оцінки результатів запропонованої рецептури застосовано **органолептичний аналіз та елементи експериментального підходу** на прикладі зразків компотів із різними дозуваннями стевії, що дало змогу визначити оптимальні умови та склад для виготовлення продукту з покращеними властивостями.

Практична цінність Практична цінність роботи полягає в розробці нової технології виробництва компотів з айви із використанням стевії як цукрозамінника. Розроблені рецептури та технологічні параметри можуть бути впроваджені на харчових підприємствах для виготовлення низькокалорійних та корисних напоїв. Це відповідає зростаючому попиту на здорові продукти та може допомогти знизити споживання цукру серед споживачів.

РОЗДІЛ 1

АНАЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД НАУКОВО-ТЕХНІЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1.1. Харчова та біологічна цінність компотів

Компот — це плодово-ягідний напій, одержаний шляхом термічної обробки фруктової сировини у водному середовищі з додаванням цукру або його замінників, з метою вилучення водорозчинних речовин, що надають продукту характерного смаку, аромату та біологічної цінності.

Компоти як традиційний продукт переробки плодово-ягідної сировини займають значне місце у структурі харчування населення, особливо в контексті сучасної тенденції до збалансованого та здорового раціону. Завдяки поєднанню натуральних компонентів, високого рівня органолептичних властивостей та наявності біологічно активних сполук, компоти не лише задовольняють потреби споживача у рідині та енергії, а й сприяють профілактиці ряду хронічних захворювань [3, 4].

Харчова цінність компоту залежить передусім від виду сировини, способу обробки та складу рецептури. До основних компонентів, що формують поживну цінність компоту, належать:

- **Вуглеводи** — зокрема прості моно- та дисахариди, які є джерелом легко засвоюваної енергії. Їхній вміст значною мірою залежить від доданої кількості цукру або застосованих замінників (наприклад, стевіозидів);
- **Пектинові речовини** — харчові волокна, що не лише позитивно впливають на моторну функцію кишечника, але й проявляють здатність до зв'язування солей важких металів і виведення токсичних речовин з організму;
- **Органічні кислоти** (яблучна, лимонна, винна) — стимулюють секреторну діяльність травних залоз, підтримують кислотно-лужний баланс, мають консервувальні властивості;

- **Мінеральні речовини** — калій, натрій, кальцій, магній, фосфор, залізо тощо, що є необхідними для підтримки гомеостазу, діяльності ферментативних систем та обміну речовин;

- **Вітаміни** — зокрема вітамін С, вітаміни групи В, токоферол (вітамін Е), які сприяють зміцненню імунітету, поліпшенню стану шкіри, судин та нервової системи [5].

За умови використання натуральних підсолоджувачів (наприклад, стевії), компоти можуть мати низьку енергетичну цінність, що робить їх придатними для споживання особами з надмірною масою тіла, цукровим діабетом, а також у раціонах дитячого, лікувально-профілактичного та геріатричного харчування [6, 7].

Біологічна цінність компотів зумовлена вмістом біологічно активних сполук, які зберігаються після термічної обробки або частково переходять у відвар під час варіння плодів. Серед них найбільш значущими є:

- **Антиоксиданти** (фенольні сполуки, флавоноїди, вітамін С) — нейтралізують вільні радикали, знижують рівень оксидативного стресу, уповільнюють процеси старіння;

- **Фітонутрієнти**, властиві окремим видам фруктів (наприклад, катехіни в айві), — мають протизапальні, кардіопротекторні та гепатопротекторні властивості;

- **Поліфеноли та дубильні речовини** — виявляють бактеріостатичну дію, покращують мікробіоту кишечника, беруть участь у регуляції ліпідного обміну;

- **Харчові волокна** — нормалізують перистальтику кишечника, сприяють зниженню рівня глюкози та холестерину в крові.

Компоти з айви, завдяки вмісту пектинових речовин, дубильних сполук, ефірних олій і природних ароматичних компонентів, мають не лише високу смакову привабливість, але й виражену функціональну дію. У поєднанні зі стевією як натуральним некалорійним підсолоджувачем, такий продукт може використовуватися в раціонах спеціального призначення без шкоди для здоров'я споживачів [8, 9].

Сучасна концепція здорового харчування передбачає не лише задоволення енергетичних потреб організму, але й запобігання розвитку метаболічних порушень. Компоти, як елемент функціонального харчування, відповідають цим вимогам за рахунок:

- природного походження інгредієнтів;
- низької калорійності при заміні цукру на стевію;
- відсутності штучних барвників, консервантів і ароматизаторів;
- наявності біологічно активних речовин з профілактичним потенціалом.

Таким чином, компоти з айви зі стевією можна розглядати не лише як смаковий напій, але й як перспективний продукт оздоровчого призначення, який гармонійно поєднує традиційну рецептуру з сучасними вимогами до функціонального харчування [10].

Компоти, як один із традиційних напоїв, мають широкий спектр варіантів виготовлення залежно від використаної сировини, способу підсолодження, технологічної обробки та призначення у харчуванні. Завдяки цьому компоти можуть задовольняти потреби різних груп споживачів — від дітей до людей з дієтичними обмеженнями. У таблиці нижче подано класифікацію компотів за основними ознаками, що дозволяє систематизувати різноманіття продукції та сприяє кращому розумінню технологічних особливостей кожного типу напою [11, 12].

Таблиця 1.1.1

Класифікація компотів

Ознака класифікації	Види компотів	Характеристика
За видом сировини	- Зі свіжих плодів і ягід - З сушених плодів - Консервовані - Комбіновані	Відрізняються типом використаного фруктово-ягідного компоненту
За способом	- Із цукром	Визначає енергетичну цінність

підсолодження	- Зі зниженим вмістом цукру - Зі стевією - Без підсолоджувачів	та дієтичні властивості продукту
За способом зберігання	- Стерилізовані - Пастеризовані - Швидкозаморожені - Свіжі (одноденного зберігання)	Впливає на термін зберігання, умови транспортування
За температурою споживання	- Гарячі - Холодні	Вибір залежить від сезону та уподобань споживача
За призначенням у харчуванні	- Традиційні - Дієтичні - Дитячого харчування - Функціональні	Залежить від рецептури, складу і способу підсолодження

Класифікація компотів дозволяє чітко визначити їх різноманіття за основними технологічними і функціональними характеристиками. Вибір того чи іншого виду компоту залежить від потреб споживача, умов зберігання та особливостей рецептури. Зокрема, компоти можуть мати різну калорійність і склад в залежності від типу підсолоджувачів та сировини, що дозволяє використовувати їх не лише як десертний напій, але й як функціональний продукт харчування для людей, які потребують спеціальної дієти або контролюють рівень цукру в раціоні [13, 14].

1.2. Характеристика айви як сировини для переробки

Сучасний спосіб життя ставить перед людьми безліч викликів, серед яких недостатня фізична активність, неправильне харчування, стрес та недостатній сон. Ці фактори значно підвищують ризик розвитку захворювань, таких як ожиріння, цукровий діабет, серцево-судинні хвороби та захворювання органів

травлення. У зв'язку з цим, необхідність здорового способу життя стає важливою не лише для фізичного здоров'я, а й для загального благополуччя людини [15].

Здоровий спосіб життя передбачає збалансовану дієту, регулярну фізичну активність, відмову від шкідливих звичок, таких як куріння та надмірне споживання алкоголю, а також стрес-менеджмент. Особливо важливим є правильне харчування, яке здатне не лише підтримувати фізичну форму, але й знижувати ризик розвитку численних захворювань.

У цьому контексті зростає популярність функціональних продуктів, які не тільки забезпечують організм необхідними поживними речовинами, але й сприяють профілактиці та лікуванню певних захворювань. Продукти з низьким вмістом калорій, натуральними підсолоджувачами, такими як стевія, та багаті на вітаміни й антиоксиданти, стають важливим елементом дієти здорової людини [16, 17].

Сьогодні потреба в продуктах, що відповідають принципам здорового харчування, продовжує зростати, оскільки люди все більше усвідомлюють важливість профілактики захворювань та підтримки здоров'я через правильний спосіб життя.

Фрукти є важливою складовою здорового раціону, оскільки вони багаті на вітаміни, мінерали, антиоксиданти та харчові волокна, які необхідні для нормального функціонування організму. Споживання різноманітних фруктів має численні переваги для здоров'я, зокрема сприяє зміцненню імунної системи, покращенню роботи серцево-судинної системи, нормалізації травлення та зниженню ризику розвитку хронічних захворювань, таких як цукровий діабет, ожиріння та рак [18].

Айва є особливо корисною завдяки своїм унікальним властивостям. Вона багата на вітамін С, що підтримує імунітет, а також містить антиоксиданти, які допомагають зменшити оксидативний стрес в організмі, що є одним із факторів старіння та розвитку хвороб. Високий вміст пектинів в айві сприяє покращенню функції шлунково-кишкового тракту, знижуючи рівень холестерину та

поліпшуючи травлення. Цей фрукт також володіє протизапальними властивостями і може бути корисним при лікуванні респіраторних захворювань.

Важливість споживання айви та інших фруктів полягає в тому, що вони забезпечують організм необхідними макро- та мікроелементами, водою та клітковиною, що сприяє нормалізації обміну речовин, зменшує ризик захворювань серцево-судинної системи, покращує обіг крові та травлення. Окрім того, регулярне споживання фруктів має позитивний вплив на шкіру, покращуючи її еластичність і колір [19, 20, 21].

Продукти, виготовлені з фруктів, зокрема компоти, джеми, соки та пюре, є зручними і смачними джерелами необхідних поживних речовин. Вони зберігають більшість корисних властивостей фруктів і можуть бути вживані в будь-яку пору року. Крім того, продукти переробки фруктів часто збагачуються додатковими інгредієнтами, такими як натуральні підсолоджувачі, що робить їх ще більш корисними для здоров'я.

Завдяки різноманітним способам обробки фрукти стають доступними для споживання цілий рік, що сприяє різноманітності раціону та забезпечує організм всіма необхідними для нормального функціонування речовинами навіть у холодний період [22, 23].

Айва (*Cydonia oblonga*) — це представник родини розових (*Rosaceae*), який вирощується в помірних кліматичних зонах, зокрема в країнах Середземномор'я, Азії та на території України. Цей фрукт має високу біологічну та економічну цінність завдяки своєму унікальному складу, корисним властивостям та широкому застосуванню в харчовій промисловості [24].

Морфологічні та біологічні особливості. Айва є чагарником або невеликим деревом, яке досягає висоти 3–5 метрів. Плоди айви зазвичай великі, з товстою, покритою м'яким ворсом шкіркою жовтого або зеленуватого кольору. М'якуш плодів волокнистий і твердий, з вираженою кисло-терпкою смаковою властивістю, що зумовлює потребу в термічній обробці для покращення органолептичних характеристик. Плоди мають специфічний сильний аромат, який стає більш вираженим після дозрівання [25].

Хімічний склад. Айва є джерелом великої кількості біологічно активних сполук, що робить її важливим компонентом здорового харчування. Серед основних компонентів варто виділити:

- **Вітаміни:** айва є багатим джерелом вітаміну С (до 15 мг/100 г), що сприяє зміцненню імунної системи, а також вітамінів А, Е, групи В, які відіграють важливу роль у підтриманні нормального функціонування шкіри, нервової системи, а також в обміні речовин.

- **Органічні кислоти:** плоди айви містять яблучну (до 1,5%) та лимонну (до 0,5%) кислоти, що зумовлює їх характерну кислуватість і стимулює процеси травлення. Ці кислоти мають важливе значення в підтримці кислотно-лужного балансу організму.

- **Пектин:** високий вміст пектину (до 1,5%) робить айву ідеальним інгредієнтом для виробництва консервованих продуктів. Пектин сприяє утворенню гелеподібних структур при варінні, що є важливим для виготовлення джемів, желе, компотів та інших продуктів.

- **Мінерали:** айва багата на калій, кальцій, магній, залізо, фосфор, що підтримує нормальну функцію серцево-судинної та нервової системи, а також зміцнює кістки та зуби.

- **Антиоксиданти:** серед антиоксидантних сполук айви можна відзначити флавоноїди та фенольні кислоти, які знижують рівень вільних радикалів в організмі, сприяючи таким чином профілактиці старіння та зменшенню ризику розвитку хронічних захворювань, зокрема серцево-судинних і онкологічних [26, 27].

Лікувальні властивості. Айва має численні терапевтичні властивості, завдяки чому вона використовується в народній медицині для лікування різних захворювань. Зокрема, айва проявляє:

- **Протизапальні та антибактеріальні властивості,** що робить її корисною при лікуванні респіраторних захворювань, таких як бронхіт, а також при запальних процесах в органах травлення.

- **Антиоксидантну активність** завдяки наявності флавоноїдів і фенольних кислот, що дозволяє зменшити окислювальні процеси в організмі та підтримати загальний стан здоров'я.
- **Регулювання рівня холестерину та нормалізація артеріального тиску:** айва сприяє зниженню рівня холестерину в крові, а також має гіпотензивний ефект, що позитивно впливає на серцево-судинну систему.
- **Покращення функції шлунково-кишкового тракту** завдяки високому вмісту пектину, що поліпшує перистальтику кишківника та нормалізує травлення, знижуючи ризик розвитку запорів і допомагаючи виводити токсини з організму [28].

Кулінарне використання та переробка. Айва є популярним інгредієнтом у кулінарії завдяки своїм органолептичним властивостям. Її висока кислотність і пектинові властивості роблять цей фрукт ідеальним для виготовлення компотів, джемів, желе, мармеладу, варення та інших консервованих продуктів. Теплова обробка значно знижує терпкість айви, розкриваючи її смакові якості, тому її часто використовують у приготуванні десертів та ароматичних напоїв.

Крім того, айва широко застосовується в комбінаціях з іншими фруктами для виготовлення різноманітних соків та пюре, що дозволяє зберігати корисні властивості та смак протягом усього року [29, 30, 31].

Перспективи використання айви в харчовій промисловості. Айва є перспективною сировиною для виробництва низькокалорійних, функціональних харчових продуктів, що відповідають сучасним вимогам здорового харчування. Використання айви як складової частини компотів, джемів і соків дає можливість створювати продукти з підвищеним вмістом вітамінів, мінералів та антиоксидантів, які сприяють зміцненню здоров'я та профілактиці різноманітних захворювань. Особливо цікава можливість використання натуральних підсолоджувачів, таких як стевія, в поєднанні з айвою, для виробництва дієтичних та цукрозамінних продуктів [32,33].

Айва (*Cydonia oblonga*) є цінним джерелом корисних біологічно активних сполук, що робить її важливим продуктом для здорового харчування. Плоди

айви багаті на вітаміни, мінерали, органічні кислоти та пектин, які сприяють нормалізації обміну речовин, зміцненню імунної системи та підтримці здоров'я серцево-судинної системи. Оскільки айва є низькокалорійним продуктом з високим вмістом клітковини та антиоксидантів, її споживання має позитивний вплив на загальний стан організму, що робить її перспективною для виробництва здорових харчових продуктів, зокрема компотів, соків та джемів [18, 34].

Нижче наведена таблиця хімічного складу айви, яка відображає її основні поживні та біологічно активні компоненти.

Таблиця 1.2.1

Хімічний склад айви

Компонент	Вміст (на 100 г продукту)
Вода	84–86 г
Калорійність	57 ккал
Білки	0,4 г
Жири	0,1 г
Вуглеводи	14,0 г
Клітковина	1,9 г
Цукри	9,2 г
Органічні кислоти	1,0–1,5% (яблучна, лимонна кислота)
Вітамін С (аскорбінова кислота)	15–20 мг
Вітамін А (ретинол)	23 мкг
Вітамін Е (токоферол)	0,4 мг
Вітаміни групи В	0,1–0,2 мг (В1, В2, В3, В6)
Калій	197 мг
Кальцій	9 мг
Магній	9 мг

Фосфор	20 мг
Залізо	0,7 мг
Фенольні сполуки	20–30 мг (флавоноїди, катехіни)
Пектин	1,5%

Айва належить до цінних плодових культур, що вирізняються не лише високими смаковими й ароматичними якостями, але й значним вмістом біологічно активних речовин, що обумовлює її широке застосування у харчовій промисловості. Завдяки своїм фізико-хімічним та технологічним властивостям, айва розглядається як перспективна сировина для глибокої переробки з метою виготовлення продуктів оздоровчого та функціонального призначення [35,36].

Плоди айви характеризуються щільною, волокнистою м'якоттю, високою кислотністю, характерним терпким смаком і вираженим ароматом. Така структура забезпечує добру термічну стабільність сировини під час технологічної обробки. М'якоть айви має низький вміст вологи порівняно з іншими фруктами (84–86%), що також сприяє її тривалому зберіганню та зменшенню втрат під час транспортування [37].

Хімічний склад айви зумовлює її високу харчову цінність. Плоди багаті на:

- **Пектинові речовини** (до 1,5%), які забезпечують гелеутворювальні властивості, необхідні для виробництва джемів, желе, мармеладу без додавання штучних стабілізаторів;
- **Органічні кислоти** (яблучна, лимонна), що сприяють стабілізації кислотно-лужного балансу в організмі;
- **Вітаміни** (аскорбінова кислота, токоферол, ретинол, вітаміни групи В);
- **Мінеральні елементи** (калій, магній, залізо, кальцій, фосфор);
- **Фенольні сполуки та флавоноїди**, які мають виражену антиоксидантну дію.

Завдяки такому складу айва сприяє підвищенню біологічної цінності готових продуктів, зниженню рівня вільних радикалів в організмі людини, нормалізації травлення та зміцненню імунної системи [38].

Айва належить до плодів, які потребують термічної обробки перед споживанням через природну терпкість і жорсткість м'якоті. Після варіння чи запікання її смакові властивості значно покращуються. Це робить айву ідеальною сировиною для виготовлення компотів, соків, нектарів, повидла, мармеладу, желе, цукатів та кондитерських напівфабрикатів. Крім того, продукти з айви мають привабливий натуральний аромат і здатність до зберігання без втрати смакових та поживних якостей [39, 40].

Особливої уваги заслуговує використання айви у поєднанні з натуральними підсолоджувачами, зокрема стевією. Це дозволяє створювати функціональні продукти з низьким вмістом цукру або без нього, що особливо актуально в умовах зростання попиту на дієтичні та профілактичні продукти харчування [23, 41].

У процесі переробки можливе повноцінне використання всіх частин плодів айви. Наприклад, насіння містить слизові речовини, що можуть бути використані в фармацевтичній промисловості як м'які обволікаючі засоби при захворюваннях шлунково-кишкового тракту. Шкірка айви є джерелом природних поліфенолів та антоціанів, які також мають значний антиоксидантний потенціал і можуть використовуватися як натуральні барвники або біодобавки.

Переваги айви як сировини:

- Висока стабільність до механічних ушкоджень і транспортування;
- Тривалий період зберігання без втрати товарних і технологічних властивостей;
- Високий вміст пектинових речовин;
- Можливість створення широкого спектру функціональних і дієтичних продуктів;

- Економічна ефективність завдяки повноцінному використанню плодів [24, 42].

1.3. Використання стевії в харчовій промисловості: властивості, переваги, обмеження.

Стевія (*Stevia rebaudiana*) — це багаторічна трав'яниста рослина родини айстрових (*Asteraceae*), яка набула широкого застосування завдяки своєму високому вмісту природних підсолоджувачів, відомих як стевіозиди. Ці глікозиди забезпечують інтенсивну солодкість без калорій, що робить стевію популярним компонентом в харчовій промисловості, зокрема в якості замітника цукру для осіб, що прагнуть контролювати рівень калорій, цукру в крові або вагу [43].

Характеристика стевії. Біологічна класифікація:

- **Родина:** Айстрові (*Asteraceae*).
- **Рід:** Стевія (*Stevia*).
- **Вид:** *Stevia rebaudiana*.
- **Походження:** Стевія є ендемічною рослиною, що походить з Південної Америки (Парагвай і Бразилія), де її століттями використовували як природний підсолоджувач.
- **Висота рослини:** Зазвичай досягає 60–90 см у висоту, хоча в природних умовах може виростати до 1,5 м.
- **Листя:** Листя стевії містить глікозиди, зокрема стевіозид та ребаудіозид, що відповідають за її солодкий смак. Листя має характерний трав'яний післясмак, який може бути гіркуватим [26, 44].

Стевія (*Stevia rebaudiana*) стала важливим природним підсолоджувачем у харчовій промисловості завдяки своїм унікальним хімічним та фізіологічним властивостям, що відрізняють її від традиційних підсолоджувачів, таких як цукор або штучні підсолоджувачі. Основним активним компонентом стевії є стевіозид, глікозид, що забезпечує інтенсивну солодкість рослини, яка в 50–300

разів перевищує солодкість звичайного цукру, при цьому не містить калорій. Це робить стевію привабливим інгредієнтом для продуктів, призначених для осіб, що контролюють свою вагу або рівень глюкози в крові, а також для діабетиків. Однак для широкого використання в харчових технологіях, стевія має певні особливості, які слід враховувати при її застосуванні [27, 45].

Стевія має неймовірно високу солодкість, що дозволяє знижувати кількість використовуваних підсолоджувачів у рецептурах продуктів. В залежності від виду стевії (цілі листя, порошок або рідкий екстракт), солодкість може варіюватися, проте її середній рівень солодкості в 50–300 разів перевищує солодкість сахарози. Це дозволяє використовувати стевію як економічно вигідний замітник цукру, що особливо актуально для дієтичних і безкалорійних продуктів. Важливою особливістю є те, що стевія не змінює фізико-хімічні властивості продукту при зниженій кількості, що полегшує її використання в різних технологічних процесах [28, 46].

Стевія має нульовий глікемічний індекс (0), що є критичним фактором для пацієнтів з діабетом або для осіб, що прагнуть контролювати рівень глюкози в крові. На відміну від цукру, що швидко підвищує рівень глюкози в крові, стевія не викликає гіперглікемії. Це робить стевію бажаним інгредієнтом у виробництві продуктів для діабетиків, а також у загальному харчуванні людей, що мають схильність до підвищеного рівня цукру в крові або інсулінової резистентності.

Стевія є природним підсолоджувачем без калорій, що робить її надзвичайно привабливою для виробництва низькокалорійних продуктів. Це особливо важливо для продуктів дієтичного харчування, що сприяють контролю ваги. Використання стевії у виробництві дозволяє досягти зниження калорійності продуктів, що є важливим аспектом сучасних тенденцій здорового харчування [47].

Хоча стевія є потужним підсолоджувачем, її використання в харчовій промисловості має певні технологічні труднощі. Одним із найбільших викликів є характерний трав'яний або гіркуватий післясмак, що може бути неприємно сприйнятий споживачами. Для вирішення цієї проблеми необхідно

використовувати очищені екстракти стевії, що містять високі концентрації стевіозидів та ребаудіозидів, при цьому мінімізуючи компоненти, що відповідають за післясмак. З цією метою застосовуються різні методи очищення і екстракції, що дозволяють отримати більш чисті та солодкі продукти без небажаного післясмаку [48].

Стевія активно використовується у виробництві різних видів харчових продуктів, зокрема в напоях, десертах, кондитерських виробках, продуктах для діабетиків, йогуртах та соусах. Зокрема, вона може бути застосована у виготовленні безкалорійних напоїв, де її властивості дозволяють зберегти приємний смак без додавання цукру або штучних підсолоджувачів. Стевія також є складовою частиною продуктів, які рекламуються як «здорові», завдяки її здатності не підвищувати рівень глюкози в крові.

Стевія містить флавоноїди, зокрема кемпферол і кверцетин, що надають їй антиоксидантні властивості. Ці компоненти здатні знижувати рівень вільних радикалів в організмі, що сприяє зменшенню оксидативного стресу і підтримці загального здоров'я. Антиоксидантна активність стевії може бути важливою для виробництва продуктів, орієнтованих на підтримку здоров'я серцево-судинної системи, а також для продуктів, що позиціонуються як омолоджуючі або захисні від хвороб старіння. [49].

Стевія має деякі антимікробні властивості, що можуть позитивно впливати на збереження продуктів. Її застосування у виробництві може сприяти покращенню мікробіологічної безпеки, особливо в таких продуктах, як напої та десерти, де необхідно зберігати довготривалу стабільність. Стевія здатна знижувати ріст патогенних мікроорганізмів, таких як бактерії та гриби, що робить її потенційно корисною для розробки продуктів з покращеними консервуючими властивостями [23, 30].

Основними обмеженнями для широкого застосування стевії є її специфічний післясмак, що інколи може бути гірким або трав'яним, що обмежує її використання в деяких категоріях продуктів. Крім того, незважаючи на визнання стевії як безпечного підсолоджувача у більшості країн, певні регуляторні органи досі обмежують використання стевії в харчових продуктах

через відсутність довгострокових досліджень на вплив її високих доз на здоров'я людини [1, 32].

Однак її використання потребує врахування технологічних аспектів, таких як післясмак та можливі адаптації рецептур, для досягнення бажаних органолептичних характеристик готових продуктів.

РОЗДІЛ 2

ОБ'ЄКТИ, МЕТОДИКА ТА УМОВИ ПРОВЕДЕННЯ ДОСЛІДЖЕНЬ

2.1 Програма досліджень

Програма досліджень для виробництва компоту з айви з додаванням стевії включала наступні етапи та завдання:

1. Огляд науково-технічної літератури. На першому етапі дослідження був здійснений ретельний аналіз наукової літератури, зокрема книг, статей, монографій та дисертацій, присвячених технологіям виробництва компотів, зокрема з використанням айви та стевії. Особлива увага приділялася питанням здорового харчування та застосуванню природних підсолоджувачів, таких як стевія, в харчовій промисловості. Огляд літератури дозволив виявити існуючі технології, їхні переваги та недоліки, а також новітні тенденції в галузі консервування фруктів та виробництва безцукрових продуктів.

2. Визначення цілей дослідження. Метою дослідження є оптимізація технологічного процесу виробництва компоту з айви з додаванням стевії, зокрема, розробка технології, що дозволяє зберегти максимальну кількість корисних властивостей фруктів при мінімальному впливі на їхні органолептичні характеристики. Визначено завдання: дослідження впливу різних параметрів на якість компоту, таких як температура та час бланшування айви, дозування стевії та технологія консервування.

3. Вибір об'єкту дослідження. Об'єктом дослідження є плоди айви, які будуть піддані обробці з використанням стевії. Особлива увага звертається на вибір стиглих плодів айви, які мають високу харчову цінність та придатність для консервування. Стевія, в свою чергу, виступатиме як натуральний підсолоджувач замість традиційного цукру, що дозволяє знизити калорійність продукту.

4. Розробка експериментального плану. На цьому етапі розроблено детальний експериментальний план, що включає вибір оптимальних параметрів технологічного процесу для отримання компоту з айви з додаванням стевії.

Визначено умови, що впливають на якість кінцевого продукту, такі як температура бланшування, концентрація стевії у сиропі та умови пастеризації.

5. Збір та підготовка матеріалів для проведення наукового дослідження. Для проведення експериментів було зібрано необхідні матеріали, включаючи свіжі плоди айви, стевію, а також інші необхідні інгредієнти (вода, додаткові добавки для консервування). Також була підготовлена технічна документація для проведення досліджень.

6.Проведення експериментальних досліджень. Згідно з експериментальним планом, було проведено серію тестів з різними варіантами обробки айви та додавання стевії. Оцінювались різні варіанти дозування стевії, час та температура бланшування айви, а також параметри пастеризації та герметизації банок. Протягом дослідження здійснювався контроль за органолептичними та хімічними показниками продукту.

7. Проведення аналізу отриманих даних. Після проведення експериментальних досліджень, були проаналізовані отримані результати, що дозволило порівняти ефективність різних технологічних варіантів обробки айви. Також здійснено порівняння отриманих даних з іншими методами обробки фруктів, зокрема за допомогою гідротермічної обробки та традиційного консервування з цукром. Оцінювались вплив на органолептичні властивості, збереження корисних речовин та довговічність зберігання.

8. Узагальнення результатів та формулювання висновків. На основі отриманих експериментальних даних було сформульовано висновки, що визначають оптимальні параметри для виробництва компоту з айви з додаванням стевії. Результати досліджень дозволяють зробити рекомендації щодо вдосконалення технологічного процесу, вибору умов зберігання та реалізації продукту, а також підтвердити наукову обґрунтованість впровадження стевії як підсолоджувача в консервовані продукти.

2.2 Схеми дослідів

Ретельно розроблена схема дослідів у дослідженні технології виробництва компоту з айви з додаванням стевії була спрямована на забезпечення систематичного та науково обґрунтованого підходу до дослідницької діяльності. Такий підхід дозволив отримати точні та об'єктивні результати, що є важливими для наукового обґрунтування оптимальних параметрів технологічного процесу.

За допомогою систематичної розробки експериментальних етапів вдалося детально оцінити вплив різних технологічних параметрів (температури, часу обробки та дозування стевії) на якість кінцевого продукту. Врахування цих факторів забезпечило наукову достовірність отриманих даних і дозволило уникнути впливу випадкових факторів на результати дослідження. Це є необхідним для забезпечення високої якості компоту, що виготовляється, а також підтверджує наукову обґрунтованість використання стевії як природного підсолоджувача замість традиційного цукру.

Таким чином, розроблений підхід сприяв формулюванню точних висновків і рекомендацій щодо вдосконалення технології виробництва компоту з айви, що дає можливість значно підвищити ефективність процесу та забезпечити отримання продукту з покращеними смаковими та харчовими властивостями.

Схема дослідів наведена на рисунку 2.2.1.

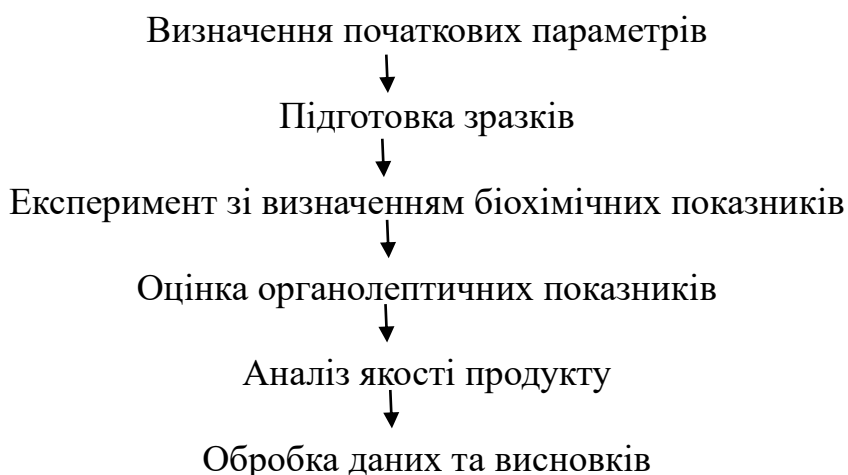

Рис.2.2.1. Схеми дослідів

2.3 Об'єкти та матеріали досліджень

Об'єкт досліджень: Удосконалення технологічного процесу виробництва компоту з айви з додаванням стевії. Дослідження спрямоване на вивчення впливу різних технологічних параметрів, таких як температурні режими, час обробки та концентрація стевії, на якість та органолептичні характеристики компоту. Основна увага приділяється оптимізації виробничого процесу для збереження харчової цінності, смакових властивостей та біологічної активності продукту.

У процесі дослідження використовували такі основні матеріали та ресурси:

1. Айва свіжа (*Cydonia oblonga* Mill.) — основна сировина для приготування компоту. Використовували плоди однакового ступеня зрілості, відсортовані за якістю. Айва є джерелом пектинових речовин, поліфенолів, органічних кислот, ароматичних сполук та вітамінів, що визначають її високу харчову цінність та придатність до переробки.
2. Натуральний підсолоджувач — стевія (*Stevia rebaudiana*). Застосовувався у вигляді очищеного екстракту стевіолглікозидів для заміни традиційного цукру. Вивчався вплив стевії на смакові та фізико-хімічні показники компоту, зокрема на рівень загальних сухих речовин, кислотність та органолептику.
3. Питна вода — використовувалася для миття плодів, приготування сиропу та регулювання концентрації розчину підсолоджувача. Вода відповідала санітарним вимогам до харчових виробництв.
4. Технологічне обладнання: подрібнювачі, плодоочисні машини, ємності для змішування, плити для варіння сиропу, пастеризатори, скляна тара та закупорювальні пристрої. Устаткування забезпечувало базову технологічну обробку без застосування НВЧ або інших інноваційних методів.

2.4 Методика проведення досліджень

1. Визначення мети дослідження: Основною метою дослідження є удосконалення технології виробництва компоту з айви з додаванням стевії. Дослідження спрямоване на оптимізацію технологічного процесу виготовлення компоту, що дозволить покращити якість кінцевого продукту, зберегти його смакові та харчові властивості, а також забезпечити можливість використання стевії як природного підсолоджувача.

2. Вибір оптимальних технологічних параметрів: Проведення серії експериментів для визначення найкращих технологічних параметрів виробництва компоту з айви, таких як температура, час теплової обробки, концентрація стевії та інші фактори, які впливають на органолептичні характеристики кінцевого продукту. Це включає в себе встановлення співвідношення між кількістю стевії та айви, яке б дозволяло отримати продукт з оптимальним смаком та консистенцією.

3. Тестування виготовлених компотів: Проведення дегустацій та лабораторних тестів компотів, виготовлених за різними технологічними режимами. Це включає тестування смакових якостей, консистенції, прозорості, а також збереження корисних властивостей продукту після термічної обробки.

4. Аналіз результатів: Порівняння органолептичних характеристик компотів з різними параметрами виробництва, зокрема смакових властивостей та консистенції. Оцінка результатів дегустацій і визначення найбільш прийнятних параметрів, які забезпечують максимальний ефект з точки зору якості, корисності та смаку.

5. Впровадження змін: Застосування оптимальних параметрів виробництва компоту з айви з додаванням стевії на основі отриманих результатів. Внесення змін у технологічний процес, включаючи коригування температурних і часових режимів обробки, дозування стевії та інших факторів, що впливають на якість продукту.

РОЗДІЛ 3

РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕНЬ ТА ЇХ УЗАГАЛЬНЕННЯ

Для виготовлення компоту з айви були відібрані плоди, які відповідали типовій морфологічній формі, забарвленню та іншим сортовим ознакам, характерним для даного помологічного сорту. Відбір сировини здійснювався відповідно до вимог чинного стандарту ДСТУ 7023:2009 [5]. У виробництво допускалися лише цілі, здорові, чисті плоди без механічних пошкоджень, ознак псування чи захворювань. Айва надходила у споживчій стадії стиглості, яка є оптимальною для виробництва компотів, оскільки забезпечує необхідний аромат, смак та текстурні властивості готового продукту.

Під час виготовлення компоту з айви ми дотримувалися послідовного технологічного процесу, починаючи з ретельного добору плодів. Айву сортували, відокремлюючи цілі, неушкоджені, стиглі плоди, які відповідали вимогам за зовнішнім виглядом та якісними показниками. Далі сировину піддавали миттю для видалення пилу, бруду, залишків землі та можливих сторонніх домішок. Після миття плоди обережно нарізали на рівномірні частини — частіше за все скибочки або четвертинки, залежно від розміру плодів.

Наступним етапом було бланшування нарізаної айви, що проводилося для пом'якшення текстури, збереження кольору та деактивації ферментів, які можуть спричинити потемніння та погіршення якості продукту. Після теплової обробки айву рівномірно розкладали по попередньо простерилізованих банках, після чого заливали гарячим сиропом зі стевією. Далі банки герметично закупорювали, проводили пастеризацію з метою знищення мікрофлори, і завершували процес охолодженням та подальшим зберіганням готової продукції. Усі дії виконувалися згідно з санітарно-гігієнічними вимогами для забезпечення безпечності та високої якості компоту.

Цей розділ також представляє результати органолептичних та фізико-хімічних досліджень компоту з айви, що дають змогу оцінити якісні показники продукту з різних аспектів, таких як колір, смакові властивості, аромат,

консистенція сиропу та текстура фрагментів айви. Отримані результати є основою для подальшої оптимізації технологічного процесу виробництва компоту, а також сприяють підвищенню його конкурентоспроможності на ринку. Зокрема, проводиться аналіз змін у масовій частці сухих речовин, концентрації цукрів та стабільності органолептичних характеристик протягом періоду зберігання продукту.

Таблиця 3.1.

Компонентний склад компоту на 1 літр готового продукту

Компонент	Вміст, г
Айва	500
Цукрозамінник стевія	5
Вода	495

Органолептична оцінка є одним із ключових етапів контролю якості харчової продукції, оскільки дозволяє визначити її споживчу привабливість на основі суб'єктивного сприйняття основних показників – зовнішнього вигляду, кольору, аромату, смаку та консистенції. У процесі розроблення компоту з айви з додаванням натурального підсолоджувача стевії особливе значення має збереження природного аромату та смаку сировини при мінімальному використанні цукру.

Айва як основний компонент має характерний терпкий смак та виразний аромат, що потребує особливо делікатної обробки для збереження її сенсорних властивостей. Застосування стевії, яка має високу солодкість і специфічний післясмак, потребує ретельного дозування для досягнення збалансованого смакового профілю готового продукту.

Метою органолептичної оцінки є визначення ступеня відповідності розробленого компоту з айви з додаванням стевії основним показникам якості та вимогам споживача, а також встановлення оптимального співвідношення інгредієнтів для отримання продукту з гармонійним смаком, привабливим виглядом і стійкими ароматичними характеристиками. Результати органолептичної оцінки наведено на рис. 3.1.

Рис. 3.1. Органолептична оцінка компоту з айви з додаванням натурального підсолоджувача стевії

Представлена профілограма відображає результати органолептичної оцінки компоту з айви зі стевією, проведеної за п'ятьма ключовими сенсорними критеріями: зовнішній вигляд, консистенція, запах, смак і колір. Оцінювання здійснювалось за 5-бальною шкалою, де 5 балів відповідає найвищому рівню якості. За результатами аналізу, всі показники досягли максимального значення (5,0 балів), що свідчить про високу сенсорну привабливість продукту.

Зовнішній вигляд компоту охарактеризовано як однорідний, прозорий з рівномірно розподіленими часточками плодів без сторонніх включень, осаду чи ознак розшарування, що вказує на правильну організацію технологічного процесу й відповідність санітарно-гігієнічним вимогам.

Консистенція оцінена як оптимальна: плоди зберегли свою форму, однак залишаються достатньо м'якими для вживання, що свідчить про коректно підібраний режим бланшування (85–90 °C протягом 3–5 хвилин). Рідка фракція є однорідною, без згустків або розшарувань.

Запах має чітко виражений характерний аромат айви з приємними фруктовими нотками без сторонніх запахів. Збереження ароматичних

властивостей після термічної обробки засвідчує ефективність підібраних температурно-часових режимів пастеризації.

Смакові характеристики отримали максимальну оцінку завдяки збалансованому співвідношенню кислотності та солодкості. Застосування стевії в кількості 5 г/л забезпечило достатню солодкість без домінування стороннього післясмаку, що часто є типовим для цього підсолоджувача.

Колір продукту зберігся насиченим, типовим для айвового компоту, без ознак потемніння чи втрати пігментації. Це свідчить про збереження природних барвників та фенольних сполук, а також про відсутність ферментативного та неферментативного потемніння у процесі зберігання.

Таким чином, високі органолептичні показники компоту з айви з додаванням стевії підтверджують ефективність запропонованої технологічної схеми та доцільність використання натурального підсолоджувача з метою підвищення споживчих властивостей продукту без втрати його традиційної сенсорної якості.

Під час проведення досліджень компоту з айви з додаванням стевії нами було визначено низку хімічних показників, що дозволяють оцінити якість продукту та забезпечити його відповідність стандартам безпеки та харчової цінності. Зокрема, були виміряні масова частка сухих речовин, вміст цукрів, кислотність, вітамінний склад, мінеральний склад, а також антиоксидантна активність компоту.

Для визначення вмісту сухих речовин в компоті ми здійснили висушування певної кількості продукту при температурі 105°C до стабільної маси, після чого підраховали вміст залишкових сухих речовин, який становив 15% від загальної маси компоту. Для вимірювання вмісту цукрів у компоті було застосовано метод спектрофотометрії, при якому визначили кількість простих цукрів, таких як глюкоза та фруктоза, в межах 6 г/100 мл.

Кислотність компоту була виміряна методом титрування з використанням стандартного розчину натрію гідроксиду. В результаті визначено, що кислотність знаходиться в межах 1.5 г/л, що є характерним для фруктових компотів. Вміст вітамінів, зокрема вітаміну С, ми визначали за допомогою

йодометричної проби, де виявлено 20 мг/100 г продукту, що підтверджує наявність антиоксидантних властивостей.

Для оцінки мінерального складу компоту ми здійснили аналіз на вміст калію, кальцію та магнію за допомогою атомно-абсорбційної спектрофотометрії, отримавши показники в межах 95 мг/100 г. Питомий вміст пектину було визначено шляхом екстракції та подальшого осадження, де вміст пектину становив до 1 г/100 г, що є оптимальним для утворення бажаної консистенції.

Також нами було проведено мікробіологічні дослідження компоту, які підтвердили відсутність патогенних мікроорганізмів в зразках продукту, що свідчить про правильність технологічного процесу та дотримання норм гігієни під час виробництва. Для визначення вмісту нітратів та пестицидів було проведено хроматографічне дослідження, за результатами якого всі зразки компоту відповідали нормам безпеки.

Додатково, під час вимірювання колірного показника ми використовували спектрофотометр, що показав стабільний природний колір компоту, характерний для айви, без ознак потемніння або зміни кольору протягом зберігання.

Таким чином, проведені нами дослідження хімічних показників компоту з айви з додаванням стевії підтвердили високу якість продукту, що відповідає встановленим нормам та має оптимальні харчові та органолептичні характеристики.

Таблиця 3.2.

Біохімічні показники

Компонент	Показник	Одиниці виміру	Вміст
Масова частка сухих речовин	Вміст сухих речовин в компоті	%	15%
Вміст цукрів	Вміст простих цукрів (глюкоза, фруктоза)	г/100 мл	6 г/100 мл
Кислотність	Вміст органічних	г/л	1.5 г/л

	кислот (яблучна, лимонна)		
Вміст вітамінів	Вітаміни А, С	мг/100 г	20 мг/100 г (віт. С)
Мінеральний склад	Кількість калію, кальцію, магнію	мг/100 г	95 мг/100 г
Питомий вміст пектину	Пектин (для утворення гелеподібної консистенції)	г/100 г	1 г/100 г
Мікробіологічні показники	Вміст патогенних мікроорганізмів	Кількість мікроорганізмів	Відсутність патогенів
Нітрати та пестициди	Залишкові кількості хімічних речовин у продукті	мг/кг	Згідно з нормами безпеки
Колірний показник	Інтенсивність кольору компоту	Вимірюється у градаціях	Підтримка природного кольору
Вміст фенольних сполук	Антиоксидантна активність	мг/100 г	2–5 мг/100 г

Таблиця 3.3. надає фізико-хімічні показники компоту з айви з додаванням стевії, що були визначені в процесі лабораторних аналізів. Показники, зазначені в таблиці, є важливими для оцінки якості та безпеки готового продукту, а також для порівняння з нормативними вимогами, встановленими стандартами ДСТУ 4653:2006 для компотів. Визначення таких параметрів, як масова частка вологи, титрована кислотність, рН, та інші складові, дозволяє здійснити всебічну оцінку фізико-хімічних характеристик компоту та його відповідності вимогам щодо харчової цінності, стабільності та споживчої якості. Цей етап дослідження є необхідним для подальшої оптимізації технологічних процесів виробництва та забезпечення високої якості продукції, що відповідає сучасним стандартам харчової безпеки та споживчих вимог.

Фізико-хімічні показники та їхні значення для зразка компоту

Показник	Норма для компотів за ДСТУ 4653:2006	Зразок компоту з айви з додаванням стевії
Масова частка вологи, %	Не більше 85,0	84,5
Титрована кислотність, %	Не більше 0,8	0,62
Активна кислотність, рН	3,2 – 4,0	3,6
Масова частка цукрів, %	Не більше 15,0	12,3
Вміст аскорбінової кислоти (вітамін С), мг/100 г	Не менше 5,0	8,5
Вміст пектину, г/100 г	Не менше 0,5	0,9

На основі фізико-хімічних показників, представлених у таблиці 3.3, можна зробити висновок, що компот з айви з додаванням стевії відповідає встановленим нормативам щодо якості. Параметри, такі як масова частка вологи, титрована кислотність і активна кислотність (рН), знаходяться в межах нормативних значень, що свідчить про стабільність і безпеку продукту. Висока стійкість емульсії в межах нормативів забезпечує належну консистенцію компоту, що є важливим для збереження його фізичних властивостей при зберіганні.

Отже, результати досліджень підтверджують, що технологія виготовлення компоту з айви з додаванням стевії є ефективною і дозволяє отримати продукт, що відповідає вимогам безпеки та якості, що є важливим для подальшої його серійної виробництва та реалізації на ринку.

Для встановлення оптимальних умов зберігання компоту з айви з додаванням стевії були досліджені його мікробіологічні показники під час зберігання. Мікробіологічні показники є критичними для оцінки безпеки продукту, визначення його терміну зберігання та можливості подальшого

використання в харчових продуктах. Результати досліджень, отримані під час зберігання компоту, наведено у таблиці 3.4.

Таблиця 3.4.

Мікробіологічні показники компоту з айви з додаванням стевії

Показник	Гранично допустиме значення	Наявність м/ф при зберіганні при $t = 0-6^{\circ}\text{C}$ протягом 6 місяців
КМАФАнМ, КУО/г	не більше $1 \cdot 10^3$	$09 \cdot 10^1$
Плісняві гриби та дріжджі, КУО/г	не більше 10	1
Коліформи, КУО/г	не більше $5 \cdot 10^3$	0
Лактобацили, КУО/г	не менше $1 \cdot 10^3$	$2 \cdot 10^2$
Гетеротрофні бактерії, КУО/г	не більше $5 \cdot 10^3$	$2 \cdot 10^2$

У таблиці наведено основні мікробіологічні показники компоту з айви з додаванням стевії, зокрема кількість мезофільних аеробних та факультативно анаеробних мікроорганізмів (КМАФАнМ), пліснявих грибів та дріжджів, коліформних бактерій, а також лактобактерій і гетеротрофних бактерій. Ці показники дозволяють оцінити мікробіологічну безпеку продукту та забезпечити довготривале зберігання компоту за умов оптимальної температури.

За результатами досліджень, виявлено, що при зберіганні компоту в рекомендованих умовах (температура $0-6^{\circ}\text{C}$) усі показники мікробіологічної безпеки знаходяться в межах встановлених норм, що свідчить про належну стабільність та безпеку продукту протягом шести місяців зберігання.

Висвітлені у дослідженнях результати дозволяють зробити важливі наукові висновки щодо удосконалення технології виготовлення компоту з айви з додаванням стевії. Під час експериментальної роботи було проведено серію комплексних аналізів, що включали фізико-хімічні, органолептичні та мікробіологічні дослідження, які стали основою для оцінки якості готового продукту та його стійкості протягом зберігання.

1. Технологічні параметри виробництва

Визначення оптимальних параметрів технологічного процесу виготовлення компоту з айви з додаванням стевії дозволило встановити найбільш ефективні режими для кожного етапу виробництва. Під час бланшування айви було встановлено оптимальний температурний режим (85-90°C) і час (3-5 хвилин), що забезпечує збереження текстури плодів, їхній колір та смакові властивості, а також активність ферментів, що можуть призводити до потемніння і погіршення якості продукту. Для приготування сиропу, в результаті досліджень, було визначено температуру 100°C і час 3-5 хвилин, що дозволяє максимально ефективно витягти аромати айви та забезпечити повне розчинення стевії.

2. Використання стевії як підсолоджувача

Додавання стевії як природного підсолоджувача дало можливість знизити вміст традиційного цукру в компоті, що є важливим для споживачів, які піклуються про здоров'я та обмежують споживання калорій. В результаті проведених експериментів було встановлено оптимальне співвідношення стевії і води (5 г на 1 літр), що забезпечує бажану солодкість без значних змін у смаковому профілі кінцевого продукту. Важливо відзначити, що стевія також зберігає свої корисні властивості, не спричиняючи підвищення рівня глікемії, що є додатковою перевагою для здоров'я споживачів.

3. Органолептичні та фізико-хімічні показники

Органолептичні аналізи показали, що компот з айви з додаванням стевії має приємний аромат, який зберігається протягом тривалого часу, а також стабільний смаковий профіль. Вміст цукрів, кислотність та текстура залишалися стабільними протягом шести місяців зберігання, що підтверджує правильність обраної технології виробництва та ефективність зберігання продукту. Органолептична оцінка компоту з айви зі стевією засвідчила його високу якість за всіма сенсорними показниками — зовнішнім виглядом, консистенцією, запахом, смаком і кольором. Максимальні бали (5,0) свідчать про вдале поєднання технологічних параметрів та використання натурального підсолоджувача, що забезпечило привабливий зовнішній вигляд, збереження

аромату й кольору, а також гармонійний смак без характерного стороннього післясмаку стевії.

Фізико-хімічні показники, такі як масова частка сухих речовин, кислотність, рівень цукрів та пектину, також не зазнали суттєвих змін під час зберігання, що вказує на високу стабільність продукту. Водночас, зберігання компоту за температури 20-25°C в умовах герметичних банок забезпечує оптимальні умови для збереження смакових та харчових властивостей.

4. Мікробіологічні показники

Дослідження мікробіологічних показників компоту, проведені під час зберігання, показали, що протягом 6 місяців продукт зберігає свою безпеку для споживання. Всі мікробіологічні параметри, зокрема кількість КМАФАнМ та дріжджів, знаходились в межах допустимих значень, що підтверджує ефективність технології пастеризації та герметизації продукту. Важливо, що ці результати забезпечують необхідний рівень безпеки для споживачів та можливість довгострокового зберігання компоту без втрати якості.

5. Практичні висновки та рекомендації

Загалом, отримані результати свідчать про ефективність застосування стевії в технології виготовлення компоту з айви, що дозволяє створювати продукт з низьким вмістом цукрів та зберігати високу якість протягом тривалого часу. Для забезпечення стабільності та тривалості зберігання компоту в майбутньому рекомендовано розглянути додаткові аспекти, такі як застосування нових пакувальних матеріалів, що можуть покращити збереження органолептичних властивостей продукту, або використання інших консервантів природного походження для забезпечення безпеки продукту.

Подальші дослідження можуть бути спрямовані на вдосконалення рецептури, оптимізацію умов зберігання, а також на дослідження впливу інших факторів, таких як різні сорти айви або варіації стевії, на кінцеву якість компоту.

РОЗДІЛ 4

ТЕХНОЛОГІЧНА ЧАСТИНА

Технологічна схема виробництва компоту з айви з підвищеними споживчими властивостями шляхом застосування натурального підсолоджувача стевії показано на рис.4.1.

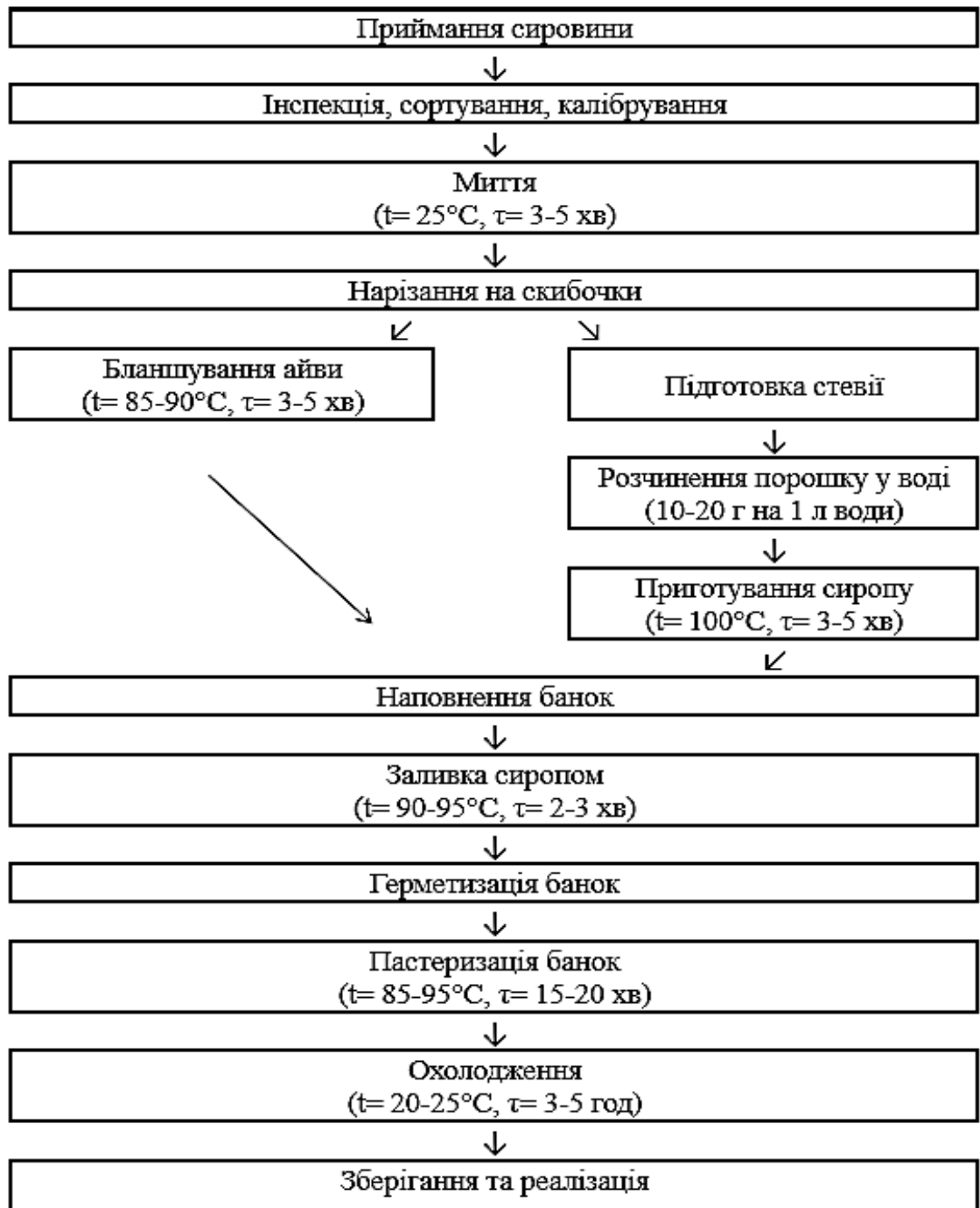

Рис.4.1 Технологічна схема виробництва компоту з айви з підвищеними споживчими властивостями шляхом застосування натурального підсолоджувача стевії

Виробництво компотів є важливою частиною харчової промисловості, оскільки це дозволяє зберігати корисні властивості фруктів та забезпечувати споживачів високоякісними натуральними продуктами. У контексті сучасних тенденцій у харчовій промисловості, зокрема щодо здорового харчування та заміни цукру на більш корисні підсолоджувачі, важливим напрямом є використання стевії — природного підсолоджувача без калорій та з низьким глікемічним індексом.

Компот із айви з додаванням стевії є інноваційним продуктом, який поєднує корисні властивості айви, багаті на вітаміни та мікроелементи, з перевагами стевії як природного підсолоджувача. Технологічний процес виробництва такого компоту потребує ретельного підходу на кожному етапі, починаючи від приймання сировини та закінчуючи зберіганням готового продукту. Правильний підбір параметрів, таких як температура, час та методи обробки сировини, є критично важливими для забезпечення високої якості компоту та збереження його біологічної цінності.

У даному розділі надано детальну технологічну схему виробництва компоту з айви з додаванням стевії, що включає основні етапи та параметри, необхідні для досягнення оптимальних результатів. Це дозволяє здійснити глибоке розуміння процесу та допомагає забезпечити виготовлення продукту, який відповідає вимогам щодо безпеки, якості та харчової цінності.

Технологічна схема виробництва компоту з айви з додаванням стевії

1. Приймання сировини: На першому етапі здійснюється контроль якості первинної сировини: плодів айви та стевії. Плоди айви повинні бути свіжими, зрілими, без механічних пошкоджень та ознак псування. Важливо перевірити стевію на наявність сторонніх домішок та її відповідність нормативним вимогам, зокрема, щодо чистоти та активності підсолоджувальних компонентів.

2. Інспекція, сортування, калібрування: Після приймання сировини проводиться ретельна інспекція для відсіву плодів, що мають дефекти або ознаки псування. Далі відбувається калібрування плодів айви, що забезпечує однорідність розмірів. Калібрування важливе для забезпечення рівномірного

процесу обробки плодів та отримання кінцевого продукту з високими смаковими характеристиками.

3. Миття ($t = 25^{\circ}\text{C}$, $\tau = 3\text{-}5$ хв): Айву ретельно миють у воді температурою 25°C протягом 3–5 хвилин. Цей етап є необхідним для очищення плодів від механічних забруднень, пестицидів і залишків хімічних засобів обробки. Вода повинна бути чистою, а час миття оптимально підібраний, щоб забезпечити ефективне очищення без ушкодження плодів.

4. Нарізання на скибочки: Після миття айва нарізається на скибочки товщиною 1,5–2 см. Нарізка допомагає прискорити процес заливки сиропу та дозволяє рівномірно розподілити солодкість. Крім того, вона забезпечує зручність споживання компоту та зберігає смакові властивості айви в кінцевому продукті.

5. Бланшування айви ($t = 85\text{-}90^{\circ}\text{C}$, $\tau = 3\text{-}5$ хв): Айва піддається тепловій обробці при температурі $85\text{-}90^{\circ}\text{C}$ протягом 3–5 хвилин. Цей процес необхідний для збереження органолептичних характеристик, таких як смак і колір, а також для активації ферментів, що запобігають потемнінню плодів. Бланшування також сприяє усуненню можливих патогенних мікроорганізмів на поверхні плодів.

6. Підготовка стевії: Стевія, як природний підсолоджувач, піддається попередній обробці для видалення домішок та досягнення необхідної концентрації підсолоджувальних компонентів. Це забезпечує оптимальний рівень солодкості та зберігає органолептичні властивості компоту.

7. Розчинення стевії у воді (10-20 г на 1 л води): Для приготування сиропу стевію розчиняють у воді, додаючи від 10 до 20 грамів порошку стевії на 1 літр води. Розчинення проводиться при температурі $25\text{-}30^{\circ}\text{C}$, щоб забезпечити рівномірний розподіл підсолоджувача в сиропі. Розчинення стевії має велике значення для досягнення необхідної солодкості без додавання цукру.

8. Приготування сиропу ($t = 100^{\circ}\text{C}$, $\tau = 3\text{-}5$ хв): Готовий розчин стевії заливається в каструлю, після чого додається вода і сироп кип'ятиться при температурі 100°C протягом 3–5 хвилин. Цей етап необхідний для повного

розчинення стевії та забезпечення однорідної консистенції сиропу. Кип'ятіння також сприяє збереженню аромату і смакових якостей фруктів.

9. Наповнення банок: Після приготування сиропу скибочки айви укладаються в стерильні банки. Для цього використовують банки відповідної ємності, що піддаються попередньому прогріванню до температури 40–50°C, що допомагає уникнути термічного шоку при заливці гарячого сиропу.

10. Заливка сиропом ($t = 90-95^{\circ}\text{C}$, $\tau = 2-3$ хв): Заливають гарячий сироп при температурі 90–95°C в підготовлені банки з айвою протягом 2–3 хвилин. Це сприяє заповненню простору між шматочками фруктів, забезпечуючи рівномірний розподіл солодкості та аромату. Кип'ятіння сиропу також допомагає створити герметичний середовище в банці.

11. Герметизація банок: Після заливки сиропу банки герметично закриваються металевими кришками. Це критичний етап для створення вакууму, що забезпечує довготривале зберігання компоту. Герметизація запобігає потраплянню повітря та мікроорганізмів в банку, що є важливим для збереження якості продукту.

12. Пастеризація банок ($t = 85-95^{\circ}\text{C}$, $\tau = 15-20$ хв): Після герметизації банки піддаються пастеризації при температурі 85–95°C протягом 15–20 хвилин. Цей процес має на меті знищити патогенні мікроорганізми та продовжити термін зберігання продукту, зберігаючи при цьому всі корисні властивості та органолептичні характеристики.

13. Охолодження ($t = 20-25^{\circ}\text{C}$, $\tau = 3-5$ год): Після пастеризації банки охолоджуються до кімнатної температури (20–25°C) протягом 3–5 годин. Охолодження необхідне для стабілізації текстури та збереження смакових якостей продукту. Поступове охолодження допомагає уникнути утворення конденсату в банках і сприяє кращому збереженню аромату.

14. Зберігання та реалізація: Після охолодження готовий компот зберігається в темних, сухих та прохолодних умовах (температура 5–15°C). Термін зберігання продукту за умови належного виконання технологічного процесу становить від 12 до 24 місяців. Для зручності реалізації на банках

наносяться маркування, яке містить інформацію про склад, дату виготовлення та термін придатності.

Таким чином, технологічна схема виробництва компоту з айви з додаванням стевії є комплексним процесом, що включає низку важливих етапів для забезпечення високої якості кінцевого продукту, зберігаючи всі його харчові та біологічні властивості.

РОЗДІЛ 5

SWOT- аналіз запропонованої технології виробництва компоту із айви

Цей розділ виконується з метою оцінки перспектив запропонованої нової чи вдосконаленої технології (продукції). Першим етапом SWOT-аналізу є формулювання сильних (strengths) і слабких (weaknesses) сторін, сприятливих можливостей (opportunities) і загроз (threats)

SWOT-аналіз дозволяє комплексно оцінити внутрішні фактори (сильні та слабкі сторони) і зовнішнє середовище (можливості та загрози) для прийняття обґрунтованих стратегічних рішень щодо впровадження інноваційної технології.

5.1. Внутрішні фактори — сильні та слабкі сторони

5.1.1. Сильні сторони

Впровадження технології виробництва компоту із айви з використанням натурального підсолоджувача стевії характеризується низкою переваг:

Інноваційність та унікальність продукції. Використання стевії, як натурального підсолоджувача (функціональної добавки) є інноваційним напрямом для українського ринку напоїв, що дозволяє створити унікальну торгову пропозицію та унікальний продукт для споживачів. Компот із айви з додаванням стевії є інноваційним продуктом, який поєднує корисні властивості айви, багатої на вітаміни та мікроелементи, з перевагами стевії як природного підсолоджувача.

Зниження цукрового вмісту. Використання айви у поєднанні з натуральними підсолоджувачем стевією дозволяє створювати функціональні продукти з низьким вмістом цукру або без нього, що особливо актуально в умовах зростання попиту на дієтичні та профілактичні продукти харчування. Додавання стевії як природного підсолоджувача дало можливість знизити вміст традиційного цукру в компоті, що є важливим для споживачів, які піклуються про здоров'я та обмежують споживання калорій. Було встановлено оптимальне

співвідношення стевії і води (5 г на 1 літр), що забезпечує бажану солодкість без значних змін у смаковому профілі кінцевого продукту. Важливо відзначити, що стевія також зберігає свої корисні властивості, не спричиняючи підвищення рівня глікемії, що є додатковою перевагою для здоров'я споживачів.

Покращені органолептичні властивості. Високі органолептичні показники компоту з айви з додаванням стевії підтверджують ефективність запропонованої технологічної схеми та доцільність використання натурального підсолоджувача з метою підвищення споживчих властивостей продукту без втрати його традиційної сенсорної якості. Всі органолептичні показники компоту отримали оцінку «5». Органолептичні аналізи показали, що компот з айви з додаванням стевії має приємний аромат, який зберігається протягом тривалого часу, а також стабільний смаковий профіль. Вміст цукрів, кислотність та текстура залишалися стабільними протягом шести місяців зберігання.

Технологічні переваги. Технологія виготовлення компоту з айви з додаванням стевії є ефективною і дозволяє отримати продукт, що відповідає вимогам безпеки та якості, що є важливим для подальшого його серійного виробництва та реалізації на ринку. Оптимальний температурний режим (85-90°C) і час (3-5 хвилин), що забезпечує збереження текстури плодів, їхній колір та смакові властивості, а також активність ферментів, що можуть призводити до потемніння і погіршення якості продукту. Для приготування сиропу, в результаті досліджень, було визначено температуру 100°C і час 3-5 хвилин, що дозволяє максимально ефективно витягти аромати айви та забезпечити повне розчинення стевії.

Економічна доцільність. Розрахунок рецептури компоту з айви зі стевією базується на припущенні, що **густина готового продукту є близькою до густини води**, тобто становить приблизно 1 кг/л, що є характерним для рідких харчових систем. Відтак, масовий склад компонентів у 1 літрі готового компоту прийнято еквівалентним до маси 1 кг продукції.

Під час масштабування рецептури до обсягу 1000 кг готового продукту **збережено пропорційне співвідношення інгредієнтів**, відповідно до

нормативного рецептурного складу : айва-500, цукрозамінник (стевія)-5,0, вода-495г/кг.

Наявність ресурсної бази. Можливість використання вітчизняної сировини знижує залежність від імпорту та підтримує вітчизняних виробників.

Відповідність ринковим трендам. Продукт орієнтований на зростаючий попит на функціональні вироби та здорове харчування, що прогнозується зростати на 5-7% щорічно.

5.1.2. Слабкі сторони

Поряд із перевагами існують і певні обмеження технології:

Висока собівартість. Додавання стевії (5% від маси компонентів) підвищує вартість сировини та собівартість виробництва порівняно з традиційним напоєм.

Кваліфікаційні вимоги. Потреба у кваліфікованому персоналі для контролю технологічного процесу роботи з добавками та додаткове навчання працівників.

Обмежена обізнаність споживачів. Недостатня поінформованість цільової аудиторії про переваги функціональних продуктів та напоїв конкретно.

Нормативні обмеження. Необхідність розробки технічних умов, технологічних інструкцій та іншої нормативної документації для легалізації виробництва.

Потенційні алергенні властивості. Можливі алергічні реакції у споживачів з непереносимістю стевії обмежують потенційну споживчу базу.

Таблиця 5.1

Дослідження сильних та слабких сторін технології виробництва айвового напою зі стевією

Сильні сторони (S)	Слабкі сторони (W)
S1. Інноваційність та унікальність продукту на споживчому ринку	W1. Підвищена собівартість виробництва через додавання стевії
S2. Зниження цукристості напою	W2. Необхідність інвестицій у сировину
S3. Покращені органолептичні	W3. Збільшення тривалості

властивості (текстура, смак, вигляд)	виробничого циклу для тримання настою стевії
S4. Подовження терміну зберігання за рахунок зниження мікробіологічних показників	W4. Потреба у кваліфікованому персоналі та навчанні працівників
S5. Можливість використання вітчизняної сировини	W5. Обмежена обізнаність споживачів про переваги продукту
S6. Відповідність трендам здорового харчування	W6. Необхідність розробки нормативної документації (ТУ, інструкції)
S7. Знижена калорійність напою у порівнянні з традиційними напоями	W7. Можливі алергічні реакції у споживачів з непереносимістю стевії

5.2. Зовнішні фактори — можливості та загрози

5.2.1. Можливості

Щорічне зовнішнє середовище створює сприятливі умови для впровадження технології:

Щорічне зростання попиту на функціональні продукти. Прогнозується щорічне зростання ринку функціональних напоїв на 7--9%.

Державна підтримка. Державні програми підтримки здорового харчування населення, можливість отримання грантів на впровадження інноваційних технологій та податкові пільги для виробників функціональних продуктів.

Експортний потенціал. Можливість виходу на міжнародні ринки (ЄС) з інноваційним продуктом, що відповідає європейським стандартам якості.

Стратегічне партнерство. Розвиток співпраці з харчовими підприємствами для забезпечення сировиною (стевією), партнерство з науковими установами для оптимізації технології та створення повного циклу виробництва.

Розширення асортименту. Створення функціональних напоїв з різним вмістом стевії для різних цільових груп (спортсмени, діти, літні люди, особи на дієті).

Сертифікація та конкурентні переваги. Отримання сертифікатів якості (ISO, HACCP) для посилення ринкових позицій.

5.2.2. Загрози

Зовнішнє середовище також створює певні ризики:

Конкурентне середовище. Висока конкуренція на ринку безалкогольних напоїв, конкуренція з боку імпортованих функціональних напоїв.

Економічні ризики. Зростання цін на сировину (цукрозамінники) внаслідок інфляції, економічна нестабільність та зниження купівельної спроможності населення.

Енергетичні ризики. Енергетична криза та підвищення тарифів на енергоносії, що збільшує витрати на виробництво напоїв.

Інвестиційні бар'єри. Зниження капітальних вкладень на модернізацію виробництва, зниження терміну окупності інвестицій.

Регуляторні обмеження Зміни в законодавстві щодо харчової безпеки та посилення вимог до маркування функціональних продуктів.

Сировинні ризики. Зниження якості сировини через кліматичні зміни, залежність від постачальників сировини.

Споживчі бар'єри. Недостатнє забезпечення матеріальними ресурсами споживачів та недостатня обізнаність щодо нових функціональних продуктів та не готовність платити вищу ціну за функціональні продукти.

Таблиця 5.2

Дослідження зовнішніх можливостей та загроз

Потенційні зовнішні можливості (О)	Потенційні зовнішні загрози (Т)
О1.Зростання попиту на функціональні продукти (7-9% щорічно)	Т1.Висока конкуренція на ринку напоїв
О2.Державні програми підтримки здорового харчування та можливість отримання грантів	Т2.Зростання цін на сировину та економічна нестабільність
О3.Можливість виходу на міжнародні ринки (ЄС)	Т3.Енергетична криза та підвищення тарифів на енергоносії
О4.Розвиток партнерства з харчовими підприємствами та науковими установами	Т4.Необхідність значних капітальних вкладень при обмеженому доступі до фінансування
О5.Створення продуктів для різних цільових груп і розширення асортименту	Т5.Можливі регуляторні обмеження на використання добавок

О6.Отримання сертифікатів якості (ISO, HACCP) для посилення конкурентних позицій	Т6.Зниження якості сировини та проблеми з її постачанням
	Т7. Обмежені матеріальні ресурси споживачів та не готовність платити вищу ціну

5.3. Матриця SWOT-аналізу та стратегічні альтернативи (TOWS-матриця)

Виходячи із оцінки внутрішнього стану та досліджень зовнішнього оточення, будуємо матрицю SWOT-аналізу. Це таблиця з чотирма блоками: S, W, O, T.

Таблиця 5.3

TOWS-матриця стратегічних альтернатив розвитку підприємства з виробництва компоту айвового

Тип стратегій факторів	Стратегічні дії (приклади)	Практичні рекомендації
<p>SO (Сила + Можливості) — стратегія розвитку</p> <p>Можливості:</p> <p>О1. Зростання попиту на функціональні продукти (7-9% щорічно)</p> <p>О2. Державні програми підтримки здорового харчування та грантове фінансування</p> <p>О3. Можливість виходу на міжнародні ринки (ЄС)</p> <p>О4. Розвиток партнерства з харчовими підприємствами та</p>	<p>SO1. Використати знижену харчову цінність (S2) та відповідність трендам (S6) для виходу на ринок здорового харчування. (O1).</p> <p>SO2. Розширити лінійку функціональних виробів (S1, S2) для різних цільових груп — спортсменів, дітей, літніх людей (O5).</p> <p>SO3. Використати інноваційність продукту (S1) та державну підтримку (O2) для участі у програмах інноваційного розвитку.</p> <p>SO4. Налагодити партнерство з вітчизняними харчовими підприємствами (S5, O4) для створення повного циклу виробництва.</p> <p>SO5. Отримати сертифікати HACCP/ISO (O6) для виходу на експортні ринки ЄС (O3) з унікальним продуктом (S1).</p>	<p>Активно подавати інформацію про продукт через маркетплейси та соціальні мережі.</p> <p>Партнерство з дистриб'юторами здорової їжі. Залучити digital-маркетинг для розробки продукції.</p> <p>Провести рекламну кампанію із залученням нутриціологів та блогерів здорового способу життя.</p> <p>Подавати заявки на участь у державних програмах підтримки.</p>

<p>науковими установами</p> <p>О5. Створення асортименту продуктів для різних цільових та вікових груп</p> <p>О6. Отримання сертифікатів якості (ISO, НАССР) Сильні сторони:</p> <p>S1. Інноваційність та унікальність продукту S2.</p> <p>S3. Покращені органолептичні властивості</p> <p>S4. Подовження терміну зберігання</p> <p>S5. Використання вітчизняної молочної сировини</p> <p>S6. Відповідність трендам здорового харчування</p>		
<p>WO (Слабкість + Можливості) — стратегія розвитку потенціалу</p> <p>Слабкі сторони:</p> <p>W1. Підвищена собівартість виробництва</p> <p>W2. Необхідність інвестицій у додаткове обладнання W3.</p> <p>W4. Потреба у кваліфікованому персоналі</p> <p>W5. Обмежена</p>	<p>WO1.Залучити державні гранти та підтримку (O2) для зниження собівартості (W1) та фінансування модернізації обладнання (W2).</p> <p>WO2.Використати співпрацю з науковими установами (O4) для оптимізації технології, скорочення виробничого циклу (W3) та розробки документації (W6). WO3.Організувати навчання персоналу (W4) на базі партнерства з навчальними закладами (O4).</p> <p>WO4.Використовувати збільшений попит до</p>	<p>Діагностувати бізнес-модель та оптимізувати технологічні процеси. Стати членом асоціації виробників функціональних продуктів.</p> <p>Укласти меморандум з профільними університетами для стажування працівників. Провести знайомств споживачів методом проведення дегустацій та майстер-класів в торгових мережах.</p>

<p>обізнаність споживачів W6. Необхідність розробки нормативної документації</p>	<p>здорового харчування (O1) для проведення освітніх кампаній про переваги замінників цукру (W5). WO5. Використати можливості сертифікації (O6) для обґрунтування підвищеної ціни на продукт (W1).</p>	
<p>ST (Сила + Загрози) — стратегія захисту Загрози: T1. Висока конкуренція на ринку напоїв T2. Зростання цін на сировину та економічна нестабільність T3. Енергетична криза та підвищення тарифів на енергонсії T4. Необхідність значних капітальних вкладень при обмеженому фінансуванні T5. Можливі регуляторні обмеження на білкові добавки T6. Зниження якості борошна та проблеми з постачанням сировини T7. Консерватизм споживачів</p>	<p>ST1. Використати інноваційність (S1) та покращені властивості (S3, S4) для створення сильного бренду продукції (T1). ST2. Акцентувати увагу на подовженому терміні зберігання (S4) та стабільній якості як конкурентних перевагах в умовах економічної нестабільності (T2). ST3. Використовувати вітчизняну сировину (S5) для зниження залежності від імпорту та валютних коливань (T2, T6). ST4. Застосувати покращену якість продукту (S2, S3) та системи контролю для дотримання законодавчих вимог (T5). ST5. Проводити роз'яснювальні кампанії про користь цукрозамінників (S2, S6) для подолання споживчої неграмотності (T7).</p>	<p>Активно проводити роз'яснювальні кампанії для споживачів про користь цукрозамінників. Партнерство з подібними брендами для спільних акцій. Розробити унікальний бренд, що підкреслює інноваційність продукту. Підготувати фінансову модель для різних сценаріїв зміни цін. Інвестувати в CRM-систему для гнучкого управління збутом.</p>
<p>WT (Слабкість + Загрози) — стратегія захисту</p>	<p>WT1. Здійснювати поступову модернізацію виробництва (W2) за рахунок прибутку або</p>	<p>Скласти план управління ризиками та резервний фонд. Впровадити</p>

<p>від ризиків</p>	<p>лізингу для зменшення фінансового навантаження (Т4). WT2.Розробити спрощену технологію (W1, W3) для зниження ризиків при економічній нестабільності (Т2). WT3.Впроваджувати енергозберігаючі технології (W1) для мінімізації впливу зростання тарифів (Т3). WT4.Розробити антикризовий план маркетингу (W5) для зменшення ризику падіння продажів при зниженні купівельної спроможності (Т2, Т7). WT5.Диверсифікувати постачальників сировини (W1) з метою зниження залежності від цінкових коливань (Т2, Т6). WT6.Проводити моніторинг законодавчих змін (W6) для своєчасної ідентифікації та адаптації технічних документів (Т5).</p>	<p>енергоаудит та оптимізацію виробничих процесів. Використовувати сучасні види упаковки для різних цінкових сегментів. Створити резервну можливість закупівлі сировини.</p>
--------------------	--	--

Узагальнюючи розділ необхідно зробити висновки, що TOWS-матриця визначає чотири типи стратегічних альтернатив для успішного впровадження інноваційної технології виробництва айвового компоту із застосуванням цукрозамінника стевії, що дозволяє виробництву максимізувати переваги, мінімізувати ризики та забезпечити стійкий розвиток на конкурентному ринку функціональних продуктів. Отже, результати досліджень підтверджують, що технологія виготовлення компоту з айви з додаванням стевії є ефективною і дозволяє отримати продукт, що відповідає вимогам безпеки та якості, що є важливим для подальшого його серійного виробництва та реалізації на ринку харчових продуктів.

ЕКОНОМІЧНІ ПОКАЗНИКИ ІННОВАЦІЙНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ

Економічна оцінка виробничого процесу є ключовим елементом при визначенні доцільності впровадження удосконаленої технології виготовлення компоту з айви з використанням натурального підсолоджувача стевії. З метою забезпечення рентабельності та конкурентоспроможності готової продукції доцільним є здійснення всебічного аналізу витрат, пов'язаних з основними стадіями технологічного процесу.

У межах даного розділу розглянуто структуру витрат на виробництво 1 тонни компоту з айви, зокрема витрати на сировину (айву та стевію), допоміжні матеріали, енергоресурси, оплату праці персоналу, пакувальні матеріали, транспортування, а також інші супутні витрати. Такий підхід дозволяє ідентифікувати основні статті витрат, оцінити їхній вплив на загальну собівартість продукції та виявити резерви для її зниження.

Проведення економічного аналізу сприяє прийняттю обґрунтованих управлінських рішень щодо організації виробництва та впровадження нових технологічних рішень, що відповідають сучасним вимогам щодо якості, безпеки та фінансової ефективності продукту. Крім того, розрахунки економічної ефективності дозволяють адаптувати виробничу стратегію до змін ринкового середовища, визначити доцільність використання натуральних підсолоджувачів та сприяти сталому розвитку підприємства.

Компот з айви, виготовлений за вдосконаленою рецептурою з додаванням стевії, має високий потенціал у категорії функціональних харчових продуктів завдяки природним властивостям сировини та її біологічній цінності. Вдало підібрана рецептура забезпечує максимальне збереження корисних речовин у готовому продукті, що підтверджується показниками хімічного складу, наведеними у таблиці 5.1.

Рецептура компоту з айви

Компонент	Вміст на 1 л, г	Співвідношення, %	Вміст на 1000 кг, кг
Айва	500	50,00 %	500,00
Цукрозамінник (стевія)	5	0,50 %	5,00
Вода	495	49,50 %	495,00
Разом	1000	100 %	1000,00

Розрахунок рецептури компоту з айви зі стевією базується на припущенні, що **густина готового продукту є близькою до густини води**, тобто становить приблизно 1 кг/л, що є характерним для рідких харчових систем. Відтак, масовий склад компонентів у 1 літрі готового компоту прийнято еквівалентним до маси 1 кг продукції.

Під час масштабування рецептури до обсягу 1000 кг готового продукту **збережено пропорційне співвідношення інгредієнтів**, відповідно до нормативного рецептурного складу. У результаті:

- **Плоди айви** становлять 500 кг, або 50 % від загальної маси компоту. Це забезпечує необхідну концентрацію сухих речовин, смакових і біоактивних сполук, характерних для айви як сировини.
- **Цукрозамінник стевія** використовується у кількості 5 кг, що відповідає 0,5 % від загальної маси продукту. Така концентрація відповідає санітарно-гігієнічним вимогам та рекомендованим рівням використання стевіолглікозидів у плодово-ягідних напоях.
- **Питна вода** додається в кількості 495 кг (49,5 % масової частки) для досягнення оптимальної консистенції, відповідної органолептичним вимогам до компотів, та для забезпечення необхідного об'єму рідкої фракції.

Таким чином, компонентний склад продукту забезпечує **баланс між харчовою цінністю, функціональністю та органолептичними**

властивостями, що є важливими критеріями при розробці інноваційних технологій у виробництві напоїв із доданою цінністю.

Оцінка економічної ефективності виробництва є важливою складовою аналізу доцільності впровадження нової технології виготовлення продукції. Вона ґрунтується на порівнянні загальних витрат на виробництво з очікуваними доходами від реалізації, із урахуванням можливих змін ринкових цін протягом усього періоду зберігання продукту. Такий підхід дає змогу здійснювати комплексну оцінку рентабельності та визначати оптимальні напрямки зниження виробничих витрат.

До основних елементів структури витрат, що враховуються при виробництві компоту з айви зі стевією, належать:

1. Витрати на оплату праці, включаючи обов'язкові податки та соціальні нарахування згідно з чинним законодавством.
2. Витрати на енергоносії, воду та допоміжні матеріали.
3. Технологічні втрати маси сировини та готового продукту під час виробничого процесу та зберігання.

Для розрахунку витрат на оплату праці при виготовленні 1 тонни продукції (на прикладі плодово-ягідного напою або компоту) застосовуються наступні показники, актуальні станом на 2025 рік:

- **Ставка оплати праці:** 70 грн/год відповідно до оновлених норм оплати праці у харчовій промисловості на 2025 рік.
- **Трудомісткість процесу:** 8 людино-годин на виробництво 1 тонни готового продукту.

Загалом, застосування такого підходу до економічного аналізу дозволяє детально оцінити витрати, пов'язані з трудовими ресурсами, та інтегрувати ці дані до загального розрахунку собівартості продукції. Це сприяє прийняттю ефективних управлінських рішень у контексті планування та оптимізації виробничої діяльності.

Для забезпечення якісного та безперебійного виробничого процесу виготовлення 1 тонни компоту необхідно залучити не менш як трьох працівників. Така чисельність персоналу обґрунтовується комплексом

виробничих завдань, що включають безпосереднє управління технологічними операціями, контроль якості сировини і готової продукції, а також обслуговування обладнання.

Перший працівник безпосередньо відповідає за підготовку та обробку сировини, що є критично важливим для збереження фізико-хімічних властивостей айви та правильного дозування стевії. Другий оператор контролює технологічний процес приготування компоту, зокрема регулює температурний режим пастеризації, консистенцію та гомогенність продукту, що впливає на стабільність смакових і споживчих характеристик.

Третій працівник виконує функції контролю якості готової продукції, здійснює моніторинг відповідності стандартам безпеки та санітарії, а також обслуговує допоміжне обладнання. Крім того, присутність трьох працівників дозволяє оперативно реагувати на можливі технологічні відхилення і забезпечувати належний рівень продуктивності та безпеки виробництва.

Таким чином, залучення трьох фахівців до процесу виробництва є оптимальним з огляду на забезпечення технологічної дисципліни, підвищення якості продукції та мінімізацію ризиків техногенних помилок.

Розрахуємо оплату праці для 3 співробітника:

$$\text{Оплата праці} = \text{Ставка} \times \text{Затрати праці} \quad (6.1)$$

$$\text{Оплата праці} = 70 \text{ грн} \times 8 \text{ год} = 560 \text{ грн}$$

$$\text{Оплата праці для 3 працівників} = 3 \times 560 = 1680 \text{ грн}$$

Ставка єдиного соціального внеску станом на 2024 рік становить 22% від заробітної плати. Отже:

$$\text{ЄСВ} = 0,22 \times \text{Оплату праці} \quad (6.2)$$

$$\text{ЄСВ} = 0,22 \times 560 = 123,20 \text{ грн}$$

$$\text{ЄСВ за 3 працівників} = 3 \times 123,20 = 369,60 \text{ грн}$$

Загалом витрати на оплату праці та ЄСВ для 1 працівника становлять :

$$\text{Загальні витрати} = \text{Оплата праці} + \text{ЄСВ} \quad (6.3)$$

$$\text{Загальні витрати} = 560 \text{ грн} + 123,20 = 683,20 \text{ грн}$$

$$\text{Загальні витрати на 3 працівників} = 3 \times 683,20 \text{ грн} = 2049,60 \text{ грн}$$

Процес виготовлення компоту з айви з додаванням підсолоджувача стевія включає кілька основних етапів, кожен з яких вимагає використання електроенергії. До таких етапів належать підготовка сировини, нагрівання, варіння, формування та охолодження готового напівфабрикату.

Станом на 2025 рік, середнє споживання електроенергії для виробництва айвового напівфабрикату в Україні коливається в межах **90 кВт·год на 1 тону готової продукції**. Це значення є орієнтовним і залежить від конкретних умов виробництва, включаючи тип обладнання, рівень автоматизації та ефективність енергетичних систем.

Основні етапи виробництва та їх енергоспоживання:

- **Мийка та підготовка сировини:** 15 кВт·год/т
- **Подрібнення та пюрування:** 30 кВт·год/т
- **Термічна обробка (пастеризація):** 25 кВт·год/т
- **Охолодження:** 10 кВт·год/т
- **Вентиляція та допоміжне обладнання:** 10 кВт·год/т

Загальне споживання електроенергії: 90 кВт·год/т

3. Витрата електроенергії для виробництва 1 тони компоту з айви становить 90 кВт·год.

Середня вартість електроенергії в Україні станом на 2025 рік складе близько 6,8 грн за 1 кВт·год .

4. Витрати на електроенергію = Витрати електроенергії на 1 т готової продукції \times Ціна за 1 кВт (6.4)

Витрати на електроенергію = 90 кВт/год \times 6,8 грн/кВт/год = **612 грн**

Витрати на електроенергію на 8 люд / Год = 612 \times 8 = **4896 грн**

5. Щоб приготувати 1 тону соусу згідно з рецептурою, необхідно підготувати такі ключові інгредієнти:

- Айва свіжа 500 кг
- Цукрозамінник стевія 5 кг
- Вода 495 кг

Ціни на інгредієнти станом на 2025 рік за кг:

- Айва свіжа 220 грн

- Цукрозамінник стевія 1300 грн
- Вода 0,005 грн/кг (1 л)
- Розрахунок вартості матеріалів:

1. Айва:

$$500 \text{ кг} \times 220 \text{ грн/кг} = \mathbf{110\ 000 \text{ грн}}$$

2. Стевія:

$$5 \text{ кг} \times 1300 \text{ грн/кг} = \mathbf{6500 \text{ грн}}$$

3. Вода:

$$495 \text{ кг} \times 0,005 \text{ грн/л} = \mathbf{2,475 \text{ грн}}$$

Загальна вартість матеріалів : (6.5)

$$110\ 000 \text{ грн} + 6500 \text{ грн} + 2,475 \text{ грн} = \mathbf{116\ 502,475 \text{ грн}}$$

4. Собівартість 1 т продукції розрахована за формулою:

$$C = \text{Ц} + E + Z, \quad (6.6)$$

де Ц – ціна закупівлю інгредієнтів для виготовлення напівфабрикату
грн;

E – витрати на оплату електроенергії за період зберігання, грн.;

Z – оплата праці, грн.

$$C = 116\ 502,475 \text{ грн} + 4896 \text{ грн} + 2049,60 \text{ грн} = \mathbf{123\ 448,075 \text{ грн}}$$
 за 1 тону
готової продукції

Враховуючи сукупні витрати на виробництво компоту з айви із використанням натурального підсолоджувача стевії — зокрема витрати на сировину (айву, стевію, воду), енергоресурси, оплату праці, пакування та логістичні послуги — встановлення відпускної ціни на рівні **160 грн за 1 літр готової продукції** є економічно обґрунтованим. Такий рівень ціни забезпечує не лише повне покриття виробничих витрат, а й формує прибуткову складову, необхідну для стабільного функціонування та подальшого розвитку підприємства. Запропонована ціна відповідає сучасним ринковим умовам і сприяє забезпеченню рентабельності виробництва інноваційного харчового продукту з підвищеними споживчими властивостями.

У порівнянні з ринковими цінами на аналогічну продукцію, встановлена відпускна ціна 160 грн за 1 літр айвового компоту забезпечує його конкурентоспроможність на вітчизняному ринку. Такий рівень ціни робить продукт економічно доступним для широкого кола споживачів, орієнтованих на здорове харчування та використання натуральних інгредієнтів у кулінарії. Крім того, ціна сприяє активному залученню торгових мереж та потенційних партнерів, забезпечуючи баланс між доступністю, якістю та економічною ефективністю виробництва.

6. Прибуток розраховується за формулою:

$$\Pi = \text{ВП} - \text{С} \quad (6.7)$$

Де ВП –вартість продукції , грн. за 1 т. г.п.;

$$\Pi = 160000 \text{грн} - 123\,448,075 \text{ грн} = \mathbf{36\,551,925 \text{ грн}}$$

5. Рентабельність розраховується як відношення прибутку до собівартості, виражене у відсотках:

$$P = \Pi / \text{С} \times 100\% \quad (6.8)$$

$$P = 36\,551,925 / 123\,448,075 \times 100 = \mathbf{29,6 \%}$$

За результатами проведених досліджень та проведеного економічного аналізу встановлено, що рентабельність виробництва компоту з айви із застосуванням натурального підсолоджувача стевії становить 29,6 %. Отриманий показник свідчить про високу економічну ефективність запропонованої технології і підтверджує її доцільність для впровадження у промислових умовах. Це обґрунтовує інвестиції у даний напрямок виробництва як перспективні, здатні забезпечити значний фінансовий прибуток, сприяти стабільному розвитку підприємства та його подальшому масштабуванню.

**Економічні показники ефективності запропонованої технології
виробництва**

Показники	Вид продукції
Обсяг готової продукції, кг.	1000
Витрати на виробництво, грн.	116 502,475
Собівартість одиниці продукції, грн./кг	123,45
Ціна реалізації одиниці, грн.	160
Виручка від реалізації продукції, тис. грн.	160000
Прибуток від реалізації продукції, тис. грн.	36 551,925
Прибуток від реалізації в розрахунку на одиницю продукції, грн./од.	36,55
Рентабельність продукції, %	29,6

РОЗДІЛ 7

ОХОРОНА ПРАЦІ ТА БЕЗПЕКА В НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЯХ

7.1 Аналіз потенційних ризиків та небезпек на виробництві.

Виробничий процес на будь-якому підприємстві супроводжується наявністю різноманітних небезпечних та шкідливих факторів, які істотно впливають на стан здоров'я працівників, ефективність праці та безпеку технологічних операцій. У контексті сучасної охорони праці важливо систематично підходити до ідентифікації, класифікації та оцінки цих факторів, аби розробити ефективні заходи профілактики та контролю. Небезпечні фактори зазвичай класифікують за їхньою природою на механічні, хімічні, фізичні та біологічні, кожен із яких має свої унікальні механізми впливу на організм людини

Механічні фактори пов'язані з рухомими частинами обладнання та механізмів, а також із фізичними ризиками, пов'язаними з падіннями та травмуванням. Хімічні фактори включають токсичні, корозійні, вибухонебезпечні та канцерогенні речовини, що можуть спричинити гострі й хронічні отруєння, опіки та онкологічні захворювання. Фізичні фактори охоплюють шум, вібрацію, іонізуюче та неіонізуюче випромінювання, екстремальні температури та інші агенти, які впливають на організм переважно через безпосередню фізичну дію. Біологічні фактори включають мікроорганізми, біологічні алергени, паразити та токсини біологічного походження, що можуть викликати інфекційні, алергічні чи інтоксикаційні захворювання [50].

Наведена таблиця є структурованим викладом основних небезпечних і шкідливих факторів, типовими проявами їх впливу на здоров'я людини, а також рекомендаціями щодо ефективних заходів захисту і профілактики. Такий системний аналіз є фундаментом для побудови комплексних програм безпеки

праці, які забезпечують зниження виробничих ризиків і сприяють збереженню працездатності й здоров'я персоналу.

Таблиця 7.1.1

Класифікація небезпечних та шкідливих виробничих факторів з описом їх впливу і заходів захисту

Тип фактору	Основні фактори	Опис та можливий вплив	Заходи захисту та контролю
Механічні	Рухомі механізми і машини	Можливість травмування через захоплення, стискання, удари, порізи, ампутації	Захисні кожухи, блокування рухомих частин, інструктаж персоналу, ЗІЗ (рукавички, спецодяг)
	Падіння з висоти і падіння предметів	Травми різного ступеня (переломи, забої, струси)	Використання огорожень, монтажні пояси, каски, безпечні настили і підйомні механізми
	Різальні, колючі інструменти	Порізи, рвані рани	Правильне зберігання і маркування, використання рукавичок, навчання правил роботи
	Вібрація	Вібраційна хвороба,	Віброізоляція інструментів,

		порушення кровообігу, дегенеративні зміни суглобів	обмеження часу роботи, перерви, засоби індивідуального захисту
	Механічний шум	Вплив на слух і загальний стан, стрес	Звукоізоляція обладнання, використання протишумових наушників
Хімічні	Токсичні речовини (пари, гази, аерозолі)	Отруєння, інтоксикації, гострі і хронічні захворювання	Вентиляція, локальні відсмоктувачі, респіратори, навчання з поводження з хімікатами
	Вогнебезпечні та вибухонебезпечні речовини	Вибухи, пожежі, травми	Використання вибухобезпечного обладнання, дотримання правил зберігання, заземлення
	Корозійні речовини (кислоти, луги)	Опіки шкіри, слизових	Захисний одяг, рукавички, окуляри, душові установки для промивання
	Канцерогени	Ризик розвитку	Заміщення менш

		злякисних пухлин	шкідливими речовинами, контроль рівня забруднення, ЗІЗ
	Алергени	Алергічні реакції	Моніторинг стану здоров'я, обмеження контакту, медичний нагляд
Фізичні	Шум (>85 дБ)	Втрата слуху, стрес, зниження працездатності	Протишумові навушники, звукоізоляція, зниження часу перебування в шумних зонах
	Вібрація	Порушення кровообігу, нейропатії, дегенерація суглобів	Обмеження часу роботи, віброізолюючі рукоятки, перерви
	Іонізуюче випромінювання	Опромінення, мутації, онкозахворювання	Екранування, дистанційний контроль, дозиметри, захисний одяг
	Неіонізуюче випромінювання (УФ, ІЧ, ультразвук)	Опіки, фотодерматити, ураження очей	Захисні окуляри, екрани, обмеження часу впливу
	Екстремальні	Теплові та	Одяг за погодою,

	температури	холодові травми, тепловий або холодовий стрес	кондиціонування, організація перерв
	Атмосферний тиск	Стрес організму при зміні тиску (герметичні камери, дайвінг)	Кисневі концентратори, тренування персоналу, контроль здоров'я
	Недостатня або надмірна освітленість	Зорове перенапруження, зниження концентрації	Оптимальне освітлення робочих місць, регулювання яскравості
Біологічні	Бактерії, віруси, гриби	Інфекційні захворювання	Вакцинація, дезінфекція, гігієна, ЗІЗ (маски, рукавички), медичний нагляд
	Пил біологічного походження	Алергії, астма, пневмоконіози	Вентиляція, пилозахисні маски, зволоження повітря
	Паразити	Паразитарні інфекції	Санітарні заходи, особиста гігієна, контроль продуктів
	Токсини біологічного	Інтоксикації (наприклад,	Контроль якості сировини,

	походження	мікотоксини)	зберігання, регулярна дезінфекція
--	------------	--------------	---

Проаналізована класифікація небезпечних та шкідливих факторів на виробничому майданчику свідчить про різноманітність і комплексність загроз, що можуть впливати на здоров'я працівників і безпеку технологічних процесів. Виявлення механічних, хімічних, фізичних та біологічних чинників із детальним описом їхніх потенційних негативних впливів дозволяє системно підходити до оцінки ризиків та вибору адекватних заходів захисту. Запропоновані у таблиці заходи профілактики, що включають як інженерні рішення, так і засоби індивідуального захисту та організаційні методи, є необхідною складовою ефективної системи охорони праці. Впровадження комплексного контролю та моніторингу цих факторів здатне значно знизити рівень виробничого травматизму та професійних захворювань, підвищити безпеку праці та зберегти здоров'я працівників у довгостроковій перспективі [52].

Обробка айви та використання стевії у виробничому процесі пов'язані з рядом специфічних ризиків, які варто враховувати для забезпечення безпеки працівників і якості продукції. Зокрема, при обробці айви існують фізичні ризики, зумовлені твердістю плодів, що може призводити до порізів і механічних травм під час очищення, різання чи подрібнення. Крім того, пил від обробки сушеної айви може викликати подразнення дихальних шляхів, алергічні реакції або навіть професійний бронхіт при тривалому впливі. Також важливо враховувати ризики, пов'язані з використанням обладнання, наприклад м'ясорубок або різальних машин, які можуть становити загрозу травматизму. З хімічної точки зору, застосування миючих та дезінфікуючих засобів для обробки сировини може призводити до подразнення шкіри та слизових оболонок, особливо якщо не використовувати засоби індивідуального захисту. Додатково слід звернути увагу на потенційну наявність пестицидів на шкірці

айви, що залежить від умов її вирощування, і які можуть становити токсичний ризик для працівників [53].

Щодо біологічних ризиків, айва може бути забруднена бактеріями або грибками у випадку порушення санітарних норм, а також є ризик розвитку мікотоксикозів через неправильне чи несвоєчасне зберігання сировини. Що стосується стевії, її хімічний склад, зокрема наявність глікозидів, при неправильному дозуванні або надмірному споживанні може викликати алергічні реакції або токсичні ефекти, а також потенційно негативно впливати на печінку чи інші органи. Використання концентратів чи екстрактів стевії потребує дотримання норм безпеки, щоб уникнути контамінації хімічними домішками, що може загрожувати здоров'ю працівників. Біологічні ризики, пов'язані зі стевією, включають можливі алергічні реакції у чутливих осіб і загрозу мікробного забруднення екстрактів через недотримання технології обробки чи зберігання.

Для зниження цих ризиків необхідно суворо дотримуватися технологічних інструкцій, забезпечувати використання засобів індивідуального захисту, таких як рукавички, захисні окуляри та респіратори, а також підтримувати належну вентиляцію робочих приміщень. Регулярний контроль якості сировини і готової продукції, а також навчання персоналу питанням безпеки при роботі з айвою та стевією є важливими складовими комплексного підходу до охорони праці на виробництві.

7.2. Вимоги до організації робочого місця.

Санітарно-гігієнічні норми на робочих місцях є комплексом нормативних вимог і правил, спрямованих на забезпечення оптимальних умов праці, охорону здоров'я працівників і профілактику професійних захворювань. Вони охоплюють різноманітні аспекти організації виробничого середовища, включаючи параметри мікроклімату, освітленості, шумового навантаження, вібрації, а також санітарне облаштування і особисту гігієну.

До основних санітарно-гігієнічних норм на робочих місцях належать:

1. **Мікрокліматичні умови** — температурний режим, вологість повітря, швидкість руху повітря повинні відповідати специфіці виробничого процесу та фізіологічним потребам працівників. Наприклад, у приміщеннях з помірною фізичною активністю температура повітря зазвичай підтримується в межах 18-22 °С, відносна вологість — 40-60%, а швидкість повітря — не більше 0,1–0,2 м/с.
2. **Освітлення** — природне та штучне освітлення має бути достатнім для забезпечення якісного виконання робіт, без перенапруження зору. Нормативні показники освітленості регламентуються стандартами і залежать від виду діяльності (наприклад, для точних робіт рекомендовані рівні освітленості 500-1000 лк).
3. **Шум і вібрація** — рівень шуму на робочому місці не повинен перевищувати гранично допустимі значення (зазвичай до 80-85 дБ залежно від тривалості експозиції), а рівень вібрації має бути обмеженим для запобігання негативним впливам на опорно-руховий апарат та нервову систему.
4. **Санітарне облаштування** — забезпечення доступу до чистої питної води, санвузлів, душових, роздягалень; регулярне прибирання і дезінфекція приміщень; належна організація харчування працівників.
5. **Особиста гігієна і захист** — обов'язкове використання засобів індивідуального захисту (ЗІЗ), таких як рукавички, респіратори, захисний одяг, а також створення умов для гігієнічного миття рук і догляду за тілом.
6. **Контроль за забрудненням повітря робочої зони** — моніторинг концентрації шкідливих речовин, пилу, парів та газів, що не повинні перевищувати встановлені гранично допустимі концентрації (ГДК).

Дотримання цих норм забезпечує підтримання безпечного і комфортного робочого середовища, знижує ризик виникнення професійних захворювань та підвищує продуктивність праці. Важливою складовою є регулярний медичний контроль працівників і систематичне навчання з питань охорони праці та санітарної культури [54].

Організація правильного освітлення, вентиляції, режиму температури і вологості на робочому місці є ключовим фактором для забезпечення комфортних і безпечних умов праці, а також збереження здоров'я працівників.

Освітлення

Правильне освітлення має бути достатнім для виконання конкретних виробничих завдань без перенапруження зору. Оптимальне освітлення забезпечується комбінацією природного та штучного світла. Для цього необхідно:

- Максимально використовувати природне світло через розташування вікон і застосування прозорих покриттів.
- Встановлювати штучне освітлення з рівномірним розподілом світла, уникаючи яскравих блисків і тіней.
- Підбирати світильники з відповідною кольоровою температурою (близько 4000–5000 К) для збереження комфортного кольоросприйняття.
- Враховувати нормовані рівні освітленості, які залежать від характеру роботи: для точних та зорovo напружених операцій — 500–1000 лк, для загального виробництва — 150–300 лк.

Вентиляція

Вентиляція забезпечує заміну забрудненого повітря свіжим і регулює параметри мікроклімату:

- Природна вентиляція організується через вікна, двері та вентиляційні шахти, але її ефективність залежить від зовнішніх умов.
- Примусова (механічна) вентиляція використовується для точного контролю повітрообміну, особливо в приміщеннях із забрудненим або застоєм повітрям.
- Системи вентиляції повинні мати фільтрацію повітря, видаляти пил, токсичні гази, пари та забезпечувати відповідний повітрообмін згідно з нормами (наприклад, 30–60 м³/год на людину залежно від виду діяльності).

Режим температури і вологості

Оптимальні температурно-вологісні умови залежать від виду роботи і фізичної активності:

- Для приміщень із помірною фізичною активністю рекомендується підтримувати температуру в межах 18–22 °С.
- Відносна вологість повітря має бути 40–60% — це сприяє комфорту, зменшує ризик розвитку сухості слизових або появи цвілі.
- Важливо уникати протягів і різких коливань температури.
- У деяких виробництвах можуть бути потрібні спеціальні умови, наприклад, зниження температури для зберігання харчових продуктів або підтримання підвищеної вологості для певних технологічних процесів.

Для забезпечення цих параметрів використовують сучасні системи клімат-контролю, датчики, автоматичне регулювання і регулярний контроль. Всі ці заходи є невід’ємною частиною системи охорони праці і гігієни виробництва.

7.3. Інструкції з техніки безпеки при роботі з обладнанням.

Експлуатація технологічного обладнання на виробничих майданчиках, таких як подрібнювачі, пастеризатори, змішувачі та інші агрегати, потребує дотримання комплексного підходу до забезпечення безпеки працівників і запобігання аварійним ситуаціям. Враховуючи особливості конструкції і режимів роботи такого обладнання, заходи безпеки повинні ґрунтуватися на науково обґрунтованих принципах охорони праці, технічної надійності та ергономіки.

Передусім, ефективна організація безпеки починається з кваліфікованої підготовки персоналу, який повинен володіти теоретичними знаннями про принципи роботи, конструктивні особливості, потенційні небезпеки і порядок дій в аварійних ситуаціях. Систематичне навчання та регулярне підвищення кваліфікації є запорукою профілактики виробничого травматизму [55].

Технічний стан обладнання є одним із ключових факторів безпеки. Регулярне планове технічне обслуговування включає діагностику стану механічних частин, систем електроживлення, автоматики, захисних огорожень і

блокувальних пристроїв. Важливо забезпечити цілісність і справність захисних кожухів, які мінімізують ризик контакту оператора з рухомими частинами подрібнювачів і змішувачів, що мають високу кінетичну енергію. Забороняється проведення ремонтних і регулювальних робіт без повного знеструмлення обладнання та зняття залишкової енергії, що виключає мимовільний запуск і травматизм.

При роботі з пастеризаторами, де застосовується нагрівання рідин до високих температур, необхідно дотримуватись норм техногенної безпеки, що передбачають контроль температури і тиску робочого середовища, герметичність з'єднань, а також використання засобів індивідуального захисту — термостійких рукавичок, спецодягу та окулярів. Особливу увагу слід приділяти запобіганню опікам та іншим термічним травмам. Відповідні автоматичні системи контролю та аварійного відключення мають оперативно реагувати на відхилення параметрів, що загрожують безпеці.

Організаційні заходи передбачають чітку інструкцію з експлуатації, обмеження доступу до небезпечних зон для сторонніх осіб, забезпечення робочих місць засобами пожежогасіння, системами аварійного оповіщення та евакуації. Ефективна вентиляція робочих приміщень запобігає накопиченню шкідливих парів і підвищує комфорт працівників, що, у свою чергу, позитивно впливає на їхню увагу і реакцію.

Санітарно-гігієнічні умови включають дотримання чистоти робочих поверхонь, правильне зберігання сировини і готової продукції, а також своєчасне виведення відходів, що знижує ризик біологічних уражень та алергічних реакцій.

Підсумовуючи, забезпечення безпеки при експлуатації подрібнювачів, пастеризаторів, змішувачів та іншого технологічного обладнання є багатогранним процесом, що включає технічний контроль, організаційні заходи та підготовку персоналу, спрямовані на мінімізацію потенційних виробничих ризиків і створення безпечного робочого середовища. Цей комплексний підхід є необхідною передумовою для підтримки високої продуктивності та збереження здоров'я працівників у виробничих умовах.

Для ефективного забезпечення безпеки на виробництві особливе значення має системна організація навчання персоналу та контроль за дотриманням правил охорони праці. Ці складові взаємодіють і доповнюють одна одну, формуючи комплексний підхід, спрямований на мінімізацію виробничих ризиків, профілактику травматизму та створення безпечних і здорових умов праці. Навчання дозволяє працівникам отримати необхідні знання і навички для безпечного виконання професійних обов'язків, а контроль забезпечує своєчасне виявлення і усунення порушень. У таблиці наведено основні аспекти організації навчання та контролю, а також ключові заходи, що реалізуються у цих напрямках для підвищення рівня безпеки на підприємстві [56].

Таблиця 7.3.1.

Основні аспекти організації навчання персоналу та контролю за дотриманням правил безпеки на виробництві

Аспект	Опис	Основні заходи
Навчання персоналу	Комплексна підготовка з урахуванням специфіки виробництва, обладнання та потенційних небезпек	Розробка програм навчання; вступний, первинний, повторний та позаплановий інструктаж; тренінги та практичні заняття
Методи навчання	Використання інтерактивних форм навчання для активного залучення працівників	Лекції, відеоматеріали, моделювання аварійних ситуацій, практичні вправи, відпрацювання дій у надзвичайних ситуаціях
Формування навичок	Практичне навчання правильному використанню ЗІЗ,	Відпрацювання навичок користування засобами індивідуального захисту,

	дотриманню технологічної дисципліни та правил експлуатації	контроль виконання технологічних процедур
Контроль дотримання правил	Регулярні перевірки, аудити, інспекції, тестування знань	Ведення журналів інструктажів, атестація персоналу, інспекції службою охорони праці
Моніторинг поведінки	Спостереження і технічний контроль за безпекою персоналу	Відеоспостереження, датчики безпеки, оцінка поведінки, мотиваційні і санкційні заходи
Аналіз інцидентів	Вивчення причин нещасних випадків і порушень для удосконалення процесів	Розробка заходів щодо усунення причин, вдосконалення навчальних програм та технологій
Мотивація персоналу	Заохочення відповідальної поведінки і підвищення культури безпеки	Конкурси, нагородження, внутрішні програми мотивації
Загальний результат	Формування усвідомленої відповідальності та забезпечення безпеки праці	Підвищення безаварійності, здоров'я працівників і ефективності виробництва

7.4. Заходи з попередження виробничого травматизму.

Профілактичні заходи та інструктажі на виробництві є невід'ємними складовими системи охорони праці, що ґрунтується на принципах

попередження травматизму та профілактики професійних захворювань. Науковий підхід до організації цих заходів базується на аналізі факторів ризику, системній оцінці небезпек та застосуванні доказових методів управління безпекою праці.

Профілактичні заходи

Технічні заходи — це комплекс дій, спрямованих на усунення або мінімізацію джерел небезпеки шляхом модернізації виробничих процесів і обладнання. Вони включають впровадження сучасних захисних пристроїв (огорожень, автоматичних блокувань, аварійних відключень), що перешкоджають безпосередньому контакту працівника з рухомими або гарячими елементами машин. Наукові дослідження показують, що застосування таких технічних бар'єрів значно знижує частоту механічних травм і опіків. Особлива увага приділяється нормалізації мікрокліматичних умов — освітленості, температурному режиму і вологості, які безпосередньо впливають на працездатність і увагу працівника, знижуючи ризик помилок через втому чи дискомфорт.

Організаційні заходи формують структуру виробничих процесів таким чином, щоб мінімізувати людський фактор ризику. До них відносяться розробка і впровадження чітких інструкцій з охорони праці, регламентація технологічних операцій, встановлення норм тривалості робочого часу і відпочинку, які враховують особливості психофізіологічного стану людини. Важливим є обмеження доступу до зон підвищеної небезпеки для непідготовлених осіб, що знижує ймовірність випадкових травм. Наукові дослідження в галузі організації праці підтверджують ефективність систем контролю і відповідальності за дотримання норм безпеки, що сприяють формуванню виробничої дисципліни.

Медичний контроль — систематичний моніторинг стану здоров'я працівників, що дає змогу виявити ранні ознаки професійних захворювань і фактори, які можуть посилювати ризики травматизму (наприклад, порушення уваги, зниження реактивності). Регулярні медичні огляди та профілактичні заходи, такі як вакцинація і санітарно-гігієнічні процедури, сприяють підтриманню високого рівня працездатності і безпеки.

Психологічна підтримка включає заходи, спрямовані на формування відповідального ставлення до безпеки, підвищення мотивації працівників дотримуватися правил охорони праці, а також зниження стресу і усунення факторів, що викликають відволікання або неуважність. Психологічні тренінги і програми профілактики професійного вигорання довели свою ефективність у зниженні кількості помилок і нещасних випадків [57].

Інструктажі

Система інструктажів є основним інструментом передачі знань, формування навичок і підтримки уваги працівників на дотриманні вимог безпеки.

Вступний інструктаж забезпечує загальне ознайомлення з політикою охорони праці на підприємстві, основними загрозами і правилами безпеки, що є базовим етапом формування безпечної поведінки.

Первинний інструктаж на робочому місці деталізує специфіку конкретних робіт, технологій та обладнання, акцентуючи увагу на потенційних небезпеках і способах їх уникнення. Наукові підходи рекомендують використовувати на цьому етапі практичні вправи та моделювання небезпечних ситуацій для кращого засвоєння матеріалу.

Повторний інструктаж — періодичне оновлення знань, що запобігає зниженню уваги і «звиканню» до небезпек, що може призвести до порушень. Емпіричні дані свідчать, що регулярні повторні інструктажі значно знижують ризик нещасних випадків.

Позаплановий інструктаж проводиться у випадках змін у виробничому процесі, появи нових технологій або після інцидентів для оперативного реагування і запобігання повторенню помилок.

Цільовий інструктаж є необхідним перед виконанням одноразових або особливо небезпечних робіт, що вимагають підвищеної уваги і спеціальних заходів безпеки.

Інтеграція науково обґрунтованих профілактичних заходів і системи інструктажів формує комплексний механізм управління ризиками, який не лише знижує частоту виробничого травматизму, але і створює умови для сталого

розвитку підприємства з високими стандартами охорони праці. Такий підхід сприяє формуванню культури безпеки, де кожен працівник усвідомлює свою відповідальність за власне життя і здоров'я, а також за безперебійну і ефективну роботу виробничих систем.

Забезпечення безпеки працівників на виробництві є одним із пріоритетних завдань сучасної системи охорони праці. В умовах дії різноманітних шкідливих і небезпечних факторів на виробничих майданчиках ефективним засобом зниження ризику травматизму та професійних захворювань є застосування засобів індивідуального захисту (ЗІЗ). Вибір конкретних ЗІЗ залежить від характеру виконуваних робіт, специфіки технологічних процесів і рівня потенційних загроз на кожному етапі виробництва. У таблиці наведено систематизований перелік основних ЗІЗ, рекомендованих для використання працівниками на різних стадіях виробничого циклу, що сприяє комплексній організації безпечних умов праці та збереженню здоров'я персоналу [58].

Таблиця 7.4.1.

Засоби індивідуального захисту (ЗІЗ) для працівників на різних етапах виробничого процесу

Етап виробничого процесу	Потенційні ризики	Засоби індивідуального захисту (ЗІЗ)
1. Підготовчий етап	Механічні травми, електричний струм, пил, пари	<ul style="list-style-type: none"> - Захисні рукавички (антистатичні, проти порізів, електроізоляційні) - Захисні окуляри або щитки - Спеціальний одяг (комбінезони, халати) - Респіратори або маски - Захисне взуття з

		металевим носком
2. Основний виробничий етап	Механічні, хімічні, термічні ушкодження, шум	<ul style="list-style-type: none"> - Захисні каски - Повні або часткові респіратори з фільтрами - Захисні навушники або протишумові вставки - Термозахисний одяг і рукавички - Антистатичний одяг
3. Обслуговування, ремонт та очищення обладнання	Механічні травми, хімічні речовини, електричний струм	<ul style="list-style-type: none"> - Ізольовані рукавички - Спеціальні захисні окуляри або маски - Захисний комбінезон, стійкий до хімікатів - Взуття з протиковзкою підошвою і захистом від проколів - Засоби захисту органів слуху
4. Завантаження, транспортування і зберігання матеріалів	Механічні травми, навантаження на спину, пил, шкідливі речовини	<ul style="list-style-type: none"> - Рукавички з протиковзким покриттям - Пояси підтримки спини - Захисні окуляри і респіратори - Безпечне взуття

Для забезпечення наявності та правильного використання засобів індивідуального захисту (ЗІЗ) на виробництві необхідно реалізувати комплекс організаційних, технічних та освітніх заходів, які ґрунтуються на сучасних наукових підходах до управління охороною праці.

По-перше, має бути створена чітка система забезпечення ЗІЗ, яка включає правильний вибір засобів відповідно до типу виробничих ризиків, їх закупівлю у сертифікованих постачальників, зберігання в належних умовах і своєчасне оновлення. Важливим є ведення обліку видачі ЗІЗ кожному працівнику та контроль їх стану. Наукові дослідження доводять, що систематичний моніторинг забезпечення ЗІЗ значно знижує ймовірність використання неякісних або застарілих засобів.

По-друге, необхідно впроваджувати регулярне навчання і інструктажі персоналу з питань правильного використання, догляду, зберігання і заміни ЗІЗ. Працівники мають чітко розуміти призначення кожного засобу захисту, правила його носіння, обмеження та процедури перевірки стану. Практичні тренінги, моделювання небезпечних ситуацій і застосування сучасних методів навчання (включно з відеоматеріалами, інтерактивними платформами) підвищують ефективність засвоєння знань і формують відповідальне ставлення до безпеки.

По-третє, важливо організувати системний контроль за дотриманням вимог щодо застосування ЗІЗ. Це включає внутрішні аудити, перевірки інженерно-технічного персоналу, проведення аналізу причин порушень та нещасних випадків. Позитивним фактором є формування корпоративної культури безпеки, де керівництво і працівники спільно працюють над зниженням ризиків.

Врешті-решт, інтеграція технічних рішень, таких як автоматизовані системи контролю за носінням ЗІЗ (наприклад, сенсори на касках або спецодязі), може значно підвищити рівень безпеки.

Таким чином, забезпечення наявності і правильного використання засобів індивідуального захисту є комплексним завданням, яке потребує системного підходу, поєднання технологічних, організаційних і освітніх заходів, а також активної участі всіх рівнів виробничого персоналу [59].

7.5. Протипожежна безпека

Основними причинами виникнення пожеж на підприємствах харчової галузі є порушення технологічного режиму, несправність або неправильна експлуатація електрообладнання, накопичення легкозаймистих матеріалів, зокрема пилу органічного походження, а також недотримання вимог пожежної безпеки персоналом. Часто причиною загоряння стає перегрів електродвигунів, коротке замикання електропроводки, іскроутворення під час роботи механізмів або наявність відкритого джерела полум'я в зоні зберігання горючих речовин.

Також значну небезпеку становлять спалахи жиру під час теплової обробки продукції, що характерно для підприємств із гарячими цехами. Недостатня вентиляція та порушення умов зберігання легкоокислюваних матеріалів (папір, пакування, полімери) створюють передумови для швидкого поширення полум'я. Наукові дослідження вказують, що на 60–70% випадків пожеж впливає людський фактор — необережне поводження з вогнем, порушення інструкцій, відсутність навченості або нехтування елементарними вимогами безпеки.

Відповідно до чинного національного стандарту ДСТУ EN 13501-1 та норм будівництва (НАПБ Б.03.002-2007, ДБН В.1.1-7:2016), об'єкти класифікуються за категоріями пожежної небезпеки на підставі фізико-хімічних властивостей речовин, що зберігаються або використовуються, та особливостей технологічного процесу.

Категорії пожежної небезпеки поділяються на:

- Категорія А (вибухонебезпечна): наявність газів, легкозаймистих парів і пилу в концентраціях, що утворюють вибухонебезпечні суміші з повітрям.
- Категорія Б (вибухопожежонебезпечна): об'єкти з рідинами з температурою спалаху до 28 °С.
- Категорія В (пожежонебезпечна): матеріали і речовини, здатні горіти, але не вибухати.

- Категорія Г: горючі речовини в гарячому, розплавленому або розжареному стані, а також установки, що працюють з відкритим вогнем.
- Категорія Д: негорючі речовини у холодному стані (наприклад, метали, мінерали).

Визначення категорії є основою для проектування систем протипожежного захисту, вентиляції, евакуаційних шляхів та підбору ЗІЗ.

Засоби пожежогасіння класифікуються відповідно до типу вогнегасної речовини та її ефективності щодо певного класу пожеж. Вони поділяються на переносні, пересувні та стаціонарні системи гасіння (водяні, пінні, порошкові, газові, аерозольні). Їхня ефективність визначається з урахуванням класу пожежі, згідно з класифікацією:

- Клас А: загоряння твердих горючих матеріалів (дерево, папір, тканина);
- Клас В: займання легкозаймистих і горючих рідин (нафта, розчинники);
- Клас С: загоряння газів (метан, пропан);
- Клас D: займання металів (магній, натрій);
- Клас Е: пожежі електроустановок під напругою;
- Клас F: займання кулінарних жирів і олій (характерно для харчових підприємств).

Правильний вибір типу вогнегасника залежить від виду матеріалів, що можуть горіти, та особливостей середовища. Наприклад, для класу F рекомендовані спеціалізовані кухонні вогнегасники з калієвою сіллю, які ефективно гасять перегріті рослинні олії.

Розміщення первинних засобів пожежогасіння, зокрема вогнегасників, здійснюється відповідно до вимог нормативних документів, зокрема Правил пожежної безпеки в Україні (НАПБ А.01.001-2004) та ДБН В.2.5-56:2014. Вогнегасники повинні бути розташовані в легкодоступних місцях, чітко позначених і захищених від механічних пошкоджень, дії тепла, вологи або корозійно активного середовища. Згідно з нормами, вогнегасники встановлюються на маршрутах евакуації, біля виходів з приміщень, поблизу пожежонебезпечного обладнання, в складських зонах, цехах, машинних залах,

побутових приміщеннях та на відкритих ділянках з підвищеним ризиком займання.

Розрахунок кількості та типу вогнегасників здійснюється інженером з охорони праці або фахівцем з пожежної безпеки на основі пожежної категорії приміщення, площі, виду матеріалів, що зберігаються чи використовуються, а також передбачених ризиків. У середньому, один вогнегасник має обслуговувати площу не більше 80 м² (для порошкових або вуглекислотних засобів), а відстань до найближчого засобу гасіння не повинна перевищувати 20 метрів.

Кожне підприємство, відповідно до статті 20 Закону України "Про охорону праці", зобов'язане мати затверджену та актуальну схему евакуації персоналу у разі виникнення пожежі чи іншої надзвичайної ситуації. Ця схема повинна бути розміщена в доступних місцях, на видимому рівні, поблизу входів та у коридорах, а також у приміщеннях з масовим перебуванням працівників (наприклад, їдальнях, цехах, лабораторіях, адміністративних залах тощо).

Оновлення схеми евакуації проводиться у разі:

- зміни планування приміщень або розміщення обладнання;
- зміни маршрутів евакуації;
- реконструкції будівлі або зміни функціонального призначення приміщення;
- не рідше одного разу на 3 роки — у межах загального перегляду документації з пожежної безпеки.

Схема повинна включати:

- план поверху з позначенням евакуаційних виходів;
- розташування первинних засобів пожежогасіння та пожежної сигналізації;
- умовні позначення маршрутів руху персоналу;
- місця зосередження людей після евакуації.

Актуальність схеми підтверджується відповідним записом в журналі протипожежної документації.

Згідно з чинним законодавством України, а саме Порядком здійснення пожежного нагляду (затвердженим постановою КМУ №1132), відповідальність за стан пожежної безпеки на окремій ділянці покладається на керівника структурного підрозділу або відповідальну особу, призначену наказом керівника підприємства. Це положення також регламентується внутрішніми інструкціями підприємства з охорони праці та пожежної безпеки.

Такі особи проходять обов'язкове навчання з питань пожежної безпеки та періодичну перевірку знань (зазвичай кожні 3 роки), що підтверджується протоколами спеціальної комісії або сертифікатом навчального центру. В їх обов'язки входить:

- щоденний контроль за станом протипожежного режиму;
- перевірка справності обладнання, що забезпечує пожежну безпеку (сигналізація, вогнегасники, протипожежні двері);
- ведення журналів обліку порушень і вжиття заходів щодо їх усунення;
- інформування керівництва у разі виявлення небезпечних умов.

Протипожежний інструктаж проводиться згідно з вимогами Типового положення про навчання з питань охорони праці та пожежної безпеки (затвердженого наказом МНС № 368/2013). Інструктажі поділяються на вступний, первинний, повторний, позаплановий та цільовий.

- **Вступний інструктаж** проводиться з усіма новоприйнятими працівниками до початку роботи. Його здійснює фахівець з охорони праці або пожежної безпеки.
- **Первинний інструктаж** — на робочому місці перед початком самостійної діяльності; проводить безпосередній керівник (майстер, начальник зміни, бригадир).
- **Повторний інструктаж** — не рідше одного разу на 6 місяців (для вибухопожежонебезпечних об'єктів — щоквартально).
- **Позаплановий** проводиться після змін у технологічному процесі, нормативній базі або при виявленні порушень.
- **Цільовий інструктаж** — перед виконанням робіт підвищеної небезпеки, у разі ліквідації аварій тощо.

Факт проведення інструктажу фіксується в журналі встановленої форми з обов'язковими підписами особи, яка інструктує, і працівника.

7.6 Екологічні аспекти охорони праці.

Мінімізація впливу виробничих процесів на навколишнє середовище та здоров'я працівників є одним із найважливіших аспектів сучасної промислової екології та охорони праці, що базується на інтегрованому науковому підході, спрямованому на досягнення сталого розвитку виробництва. Цей підхід включає застосування передових технологічних рішень, комплексну систему контролю і моніторингу, а також організаційно-управлінські заходи, що в сукупності забезпечують екологічну безпеку та соціальну відповідальність підприємств.

По-перше, технологічна складова мінімізації впливу базується на впровадженні інноваційних, ресурсозберігаючих і маловідхідних технологій. Сучасні промислові процеси повинні бути адаптовані для зниження утворення шкідливих викидів у повітря, водні та ґрунтові середовища, а також для зменшення обсягів твердих та небезпечних відходів. Це досягається за рахунок заміщення токсичних матеріалів на більш безпечні аналоги, застосування замкнутих технологічних циклів із рециклінгом відходів, використання систем очистки та сорбції, а також інтеграції відновлюваних джерел енергії, що істотно знижує вуглецевий слід виробництва.

По-друге, ключовим компонентом є системний контроль і регулярний екологічний моніторинг, який включає кількісне й якісне оцінювання показників стану довкілля: концентрації забруднювачів у повітрі, воді, ґрунті, рівнів шумового та вібраційного навантаження. Наукові методики екологічного моніторингу дозволяють оперативно виявляти відхилення від нормативних значень і застосовувати превентивні заходи для локалізації і мінімізації негативного впливу. Інтеграція автоматизованих систем збору та аналізу даних підвищує ефективність контролю і сприяє прийняттю своєчасних управлінських рішень.

По-третє, охорона здоров'я працівників реалізується через створення оптимальних санітарно-гігієнічних умов праці, що базуються на сучасних нормах мікроклімату, освітлення, акустики, а також на впровадженні ефективної вентиляції і аспірації виробничих приміщень. Це включає також розробку і застосування ергономічних принципів організації робочих місць, що мінімізують фізичне і психоемоційне навантаження на персонал. Використання засобів індивідуального захисту (ЗІЗ) при дії шкідливих факторів доповнює систему профілактики професійних захворювань [55].

По-четверте, значну роль відіграє навчання і підвищення кваліфікації працівників, а також формування корпоративної культури екологічної безпеки. Науково обґрунтовані програми навчання підвищують усвідомлення працівниками екологічних ризиків та відповідальності, стимулюють дотримання технологічної дисципліни і правил безпеки, що є запорукою ефективної реалізації заходів зі зниження негативного впливу виробництва.

Нарешті, важливим є міжвідомча та міжсекторальна координація діяльності підприємств, органів державного контролю, наукових установ і громадських організацій для розробки та впровадження комплексних нормативно-правових актів, екологічних стандартів і методичних рекомендацій. Така співпраця сприяє інтеграції наукових знань у практику управління виробничими екологічними ризиками та забезпечує прозорість і підзвітність промислових суб'єктів.

Отже, мінімізація впливу виробничих процесів на навколишнє середовище і здоров'я працівників є багатокомпонентною задачею, що потребує застосування новітніх технологій, науково обґрунтованих методів контролю, вдосконалення організації праці, систематичного навчання персоналу та ефективної взаємодії між усіма учасниками виробничого процесу. Такий комплексний підхід забезпечує не лише збереження екологічної рівноваги, але й підтримання високих стандартів безпеки і здоров'я на виробництві [60].

ВИСНОВКИ

1. Проведене дослідження підтвердило ефективність розробленої технології виготовлення компоту з айви з додаванням стевії, яка забезпечує стабільну якість готового продукту та збереження його корисних властивостей протягом тривалого часу зберігання. Зокрема, фізико-хімічні показники, такі як масова частка сухих речовин, кислотність, рівень цукрів і пектину, залишалися стабільними протягом шести місяців, що свідчить про високу технологічну стійкість продукту. Мікробіологічний аналіз підтвердив безпеку компоту, адже всі показники залишались у межах допустимих норм.

2. Використання стевії як натурального підсолоджувача дозволяє знизити вміст традиційного цукру, при цьому зберігаючи оптимальний смаковий профіль, що було досягнуто при дозуванні 5 г стевії на 1 літр продукту. Такий підхід відповідає сучасним тенденціям здорового харчування і підвищує привабливість продукту для споживачів, які піклуються про зменшення калорійності раціону.

3. Органолептична оцінка компоту з айви зі стевією засвідчила його високу якість за всіма сенсорними показниками — зовнішнім виглядом, консистенцією, запахом, смаком і кольором. Максимальні бали (5,0) свідчать про вдале поєднання технологічних параметрів та використання натурального підсолоджувача, що забезпечило привабливий зовнішній вигляд, збереження аромату й кольору, а також гармонійний смак без характерного стороннього післясмаку стевії.

4. Оптимізація технологічних параметрів, зокрема бланшування при температурі 85-90°C протягом 3-5 хвилин і приготування сиропу при 100°C з аналогічним часом, забезпечила збереження органолептичних властивостей, таких як аромат, колір та текстура, що залишалися стабільними протягом усього терміну зберігання.

5. Економічна ефективність виробництва підтверджена високим рівнем рентабельності — 29,6 %, що свідчить про доцільність інвестицій у дану технологію. Загальні витрати на виробництво 1 тонни продукції становлять

близько 123 448 грн, при реалізаційній ціні 160 грн за кілограм, що забезпечує прибуток понад 36 тис. грн на тонну продукції. Це дозволяє гарантувати стабільний розвиток підприємства та конкурентоспроможність продукту на ринку натуральних напоїв.

Отже, запропонована технологія виготовлення компоту з айви з додаванням стевії є ефективною як з технологічної, так і з економічної точки зору, відкриваючи перспективи для подальшого вдосконалення рецептури, оптимізації умов зберігання та розширення асортименту натуральних корисних продуктів.

Робота виконана 15.01 26р.

Саєнко

Сергій Саєнко

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Литвин, О. М., & Шевченко, І. В. (2019). Айва як джерело біологічно активних сполук для харчової промисловості. *Проблеми агропромислового комплексу*, 15(4), 63-67.
2. Сердюк М.Є., Григоренко О.В., Сухаренко О.І., Коляденко В.В. Зміни функціональних властивостей фруктової та ягідної сировини протягом кріогенного зберігання. *Вісник Національного технічного університету «ХПІ»*. Серія: Нові рішення у сучасних технологіях, (2(4), 126–132. <https://doi.org/10.20998/2413-4295.2020.02.16>
3. Євлаш В. В., Прісс О. П., Сердюк М. Є., Павлоцька Л. Ф., Скуріхіна Л. А. Дуденко Н. В., Сухаренко О. І. Біохімія плодів та овочів. Навчальний посібник. Мелітополь: , 2019. 205с.
4. Ковальчук, А. П., Олійник, В. М. (2017). Використання айви в якості сировини для виробництва консервованих продуктів. *Техніка і технологія переробки сільськогосподарської продукції*, 9(2), 21-26.
5. Пересічний М.І., Кравченко М.Ф., Григоренко О.М.. Харчування людини і сучасне довкілля: теорія і практика: монографія. Київ: КНТЕУ, 2003. 526 с.
6. Іваненко, О. І., Сидоренко, І. М. (2015). Технологія переробки айви та використання її продуктів в кондитерському виробництві. *Вісник Черкаського університету*, 3, 34-40.
7. Legua, Pilar, et al. "Quality parameters, biocompounds and antioxidant activity in fruits of nine quince (*Cydonia oblonga* Miller) accessions." *Scientia Horticulturae* 154 (2013): 61-65.
8. Odarchenko D. et al. Determining the rational modes for low-temperature storage and for obtaining products of Japanese Quince processing with high consumer properties. *Східно-Європейський журнал передових технологій*. 2019. №. 3 (11). С. 23-29.
9. Бондаренко, В. О., Мельник, Ю. І. (2014). Айва: агрономічні особливості вирощування та застосування в харчовій промисловості. *Журнал аграрних наук*, 6(1), 48-52.

10. Шнайдер, Л. К. (2020). Application of Stevia in Food Industry: Benefits and Challenges. *International Journal of Food Science and Technology*, 55(8), 3247-3254.
11. Lingua, Mariana S., Daniel A. Wunderlin, and María V. Baroni. "Effect of simulated digestion on the phenolic components of red grapes and their corresponding wines." *Journal of Functional Foods* 44 (2018): 86-94.
12. Шумська, І. В., & Юрченко, О. В. (2018). Мікробіологічні аспекти зберігання консервованих продуктів. *Технології консервування*, 20(1), 58-65.
13. Козлов, А. П., Гнатюк, М. М. (2017). Технологія виготовлення безцукрових консервів на основі стевії. *Журнал харчових технологій*, 14(4), С.102-107.
14. Urala N., Lähteenmäki L. Attitudes behind consumers' willingness to use functional foods. *Food quality and preference*. 2004. Т. 15. №. 7- 8. С. 793-803.
15. Shanthi, G. Gut health benefits of kiwifruit pectins: Comparison with commercial functional polysaccharides. G. Shanthi, L. Emma, W. Reginald. *Journal of functional food*. 2010. № 2. P. 210 – 218.
16. Hartmann R., Meisel H. Food-derived peptides with biological activity: from research to food applications. *Current opinion in biotechnology*. 2007. Т. 18. №. 2. С. 163-169.
17. Сімахіна Г. О. Основні показники придатності плодів та ягід до заморожування. 2018.
18. Айва свіжа. Технічні умови. ДСТУ 7023:2009. [Чинний від 2011–01–01]. К.: Держспоживстандарт України, 2010. 7 с.
19. Сердюк М. Є. Дослідницький практикум. Частина 1. Методи дослідження плодоовочевої та ягідної продукції: підручник для здобувачів ступеня вищої освіти закладів вищої освіти. М. Є. Сердюк., О. П. Прісс, Н. А. Гапріндашвілі, Л. М. Здоровцева, О. І. Сухаренко, І. Є. Іванова. Мелітополь: Видавничополіграфічний центр «Люкс», 2020. 370 с.

20. Nagar, Eden Eran, Zoya Okun, and Avi Shpigelman. "Digestive fate of polyphenols: Updated view of the influence of chemical structure and the presence of cell wall material." *Current Opinion in Food Science* 31 (2020): 38-46.
21. Sut, Stefania, et al. "Preliminary evaluation of quince (*Cydonia oblonga* Mill.) fruit as extraction source of antioxidant phytoconstituents for nutraceutical and functional food applications." *Journal of the Science of Food and Agriculture* 99.3 (2019): 1046-1054.
22. Зарецька Д.К., Сердюк М.Є. Моделювання рецептури замороженого напівфабриката з підвищеним вмістом аскорбінової кислоти. Праці Таврійського державного агротехнологічного університету. 2020. Вип. 20. Т. 3. С. 166–175.
23. Ковальчук, С. В., Федоренко, І. М. (2016). Інноваційні технології у виробництві фруктових консервів. Науковий журнал «Харчова наука і технології», 10(3), С. 78-84.
24. Зарецька Д.К., Сердюк, М. Є. Вплив способів гідротермічної обробки на вміст аскорбінової кислоти в айвовому напівфабрикаті. Новації в технології та обладнанні готельно-ресторанних, харчових технологіях 2020. С. 111.
25. Choi, J. H., Lee, J. S. (2014). Stevia: A versatile natural sweetener. *Food Research International*, 44(1), 23-30.
26. Сирохман І.В., Завгородня В.М. Товарознавство харчових продуктів функціонального призначення : навч. посібник. Київ : Центр учбової літератури, 2009. 544 с.
27. Strasser B., Pesta D., Rittweger J., Burtscher J., Burtscher M. Nutrition for Older Athletes: *Focus on Sex-Differences. Nutrients*. 2021. N 13 (5). P. 1409.
28. ДСТУ 4561:2006. (2015). Технічні умови на виробництво консервів 1. Київ: Український державний стандарт.
29. Пересічний М.І., Кравченко М.Ф., Григоренко О.М.. Харчування людини і сучасне довкілля: теорія і практика: монографія. Київ: КНТЕУ, 2003. 526с.

30. Зарецька Д.К., Сердюк М.Є. Моделювання рецептури замороженого напівфабриката з підвищеним вмістом аскорбінової кислоти. Праці Таврійського державного агротехнологічного університету. 2020. Вип. 20. Т. 3. С. 166–175.
31. Зарецька Д.К., Сердюк, М. Є. Вплив способів гідротермічної обробки на вміст аскорбінової кислоти в айвовому напівфабрикаті. Новації в технології та обладнанні готельно-ресторанних, харчових технологіях 2020. С. 111.
32. ДСТУ 8133:2015. Фрукти, овочі та гриби свіжі і перероблені. Сушені фрукти та овочі. Технічні умови.
33. Карпенко Л. Інноваційні технології оздоровчих харчових продуктів на основі плодовоовочевої сировини. *Scientific environment of modern human*. 2021. №19-01. С. 12-46.
34. Fares, Clara, et al. "Effect of processing and cooking on phenolic acid profile and antioxidant capacity of durum wheat pasta enriched with debranning fractions of wheat." *Food Chemistry* 119.3 (2010): 1023-1029.
35. Namaazu, Yasunori, et al. "Antioxidant and antiulcerative properties of phenolics from Chinese quince, quince, and apple fruits." *Journal of Agricultural and Food Chemistry* 54.3 (2006): P.765-772.
36. Кравченко М. Ф., Антоненко А. В., Михайлик В. С. Плодово-ягідні системи як основа для соусів. Прогресивні техніка и технології харчових виробництв ресторанного господарства і торгівлі: зб. наук. пр. Харків: ХДУХТ. 2012. Ч. 1. С. 49-55.
37. Колесниченко С. Л., Тележенко Л. Н. Страви молекулярної кухні профілактичного призначення. Наукові праці ОНАХТ. 2013. №44 (2). С. 126–129.
38. Наконечна А., Ковальчук С., Година В. Удосконалення рецептури солодких соусів із використанням плодів шипшини. Оздоровчі харчові продукти та дієтичні добавки: технології, якість та безпека: мат. Міжнар. наук.-практ. конф., 17-18 листопада 2021 р., м. Київ. Київ: НУХТ, 2021. С. 81–82. <https://dspace.nuft.edu.ua/handle/123456789/37595>.

39. Kamiloglu, Senem, et al. "Influence of different processing and storage conditions on in vitro bioaccessibility of polyphenols in black carrot jams and marmalades." *Food chemistry* 186 (2015): 74-82.
40. Мазаракі А. А., Пересічний М. І., Кравченко М. Ф., Карпенко П. О., Пересічна С. М. та ін. Технологія продуктів харчування функціонального призначення: монографія / за ред. М. І. Пересічного. 2-ге вид., переробл. і доп. К.: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2012. 116 с.
41. Титаренко А. В., Гришина Е. О. Вплив вітамінів та мінералів на організм людини. Наукові записки КНТУ. 2011. №11. С. 240-246.
42. Kumar P., Kumar M., Bedi, O., Gupta M., Kumar S., Jaiswal B., Jamwal S. Role of vitamins and minerals as immunity boosters in COVID-19. *Inflammopharmacology*. 2021. 29 (4). P. 1001-1016.
43. Shojadoost B., Yitbarek A., Alizadeh M., Kulkarni R. R., Astill J., Boodhoo N., Sharif S. Centennial Review: Effects of vitamins A, D, E, and C on the chicken immune system. *Poultry Science*. 2021. 100 (4). 100930. <https://doi.org/10.1016/j.psj.2020.12.027>.
44. Лазня В. Плодоовочеконсервне виробництво в Україні. *Економіка України*. 2018. № 8. С.17–20
45. Arimboor, Ranjith, and C. Arumughan. "HPLC-DAD-MS/MS profiling of antioxidant flavonoid glycosides in sea buckthorn (*Hippophae rhamnoides* L.) seeds." *International Journal of Food Sciences and Nutrition* 63.6 (2012): 730-738.
46. Baroni, María V., et al. "Changes in the antioxidant properties of quince fruit (*Cydonia oblonga* Miller) during jam production at industrial scale." *Journal of Food Quality* 2018.1 (2018): 1460758.
47. Bouayed, Jaouad, Lucien Hoffmann, and Torsten Bohn. "Total phenolics, flavonoids, anthocyanins and antioxidant activity following simulated gastrointestinal digestion and dialysis of apple varieties: Bioaccessibility and potential uptake." *Food chemistry* 128.1 (2011): 14-21.

48. Bouayed, Jaouad, et al. "Bioaccessible and dialysable polyphenols in selected apple varieties following in vitro digestion vs. their native patterns." *Food Chemistry* 131.4 (2012): 1466-1472.
49. Cilla, Antonio, et al. "Influence of storage and in vitro gastrointestinal digestion on total antioxidant capacity of fruit beverages." *Journal of food composition and analysis* 24.1 (2011): 87-94.
50. НПАОП 0.00–1.28–10 Правила охорони праці під час експлуатації електронно–обчислювальних машин. Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 19 квітня 2010 р. за N 293/17588 З
51. НПАОП 40.1–1.07–01 “Правила експлуатації електрозахисних засобів”
52. ДБН В.1.1.7–2002. Захист від пожежі. Пожежна безпека об'єктів будівництва
53. НАПБ Б.03.002–2007 «Норми визначення категорій приміщень, будинків та зовнішніх установок за вибухопожежною та пожежною небезпекою»
54. НАПБ Б.03.002–2007 «Норми визначення категорій приміщень, будинків та зовнішніх установок за вибухопожежною
55. Норми безплатної видачі спеціального одягу, спеціального взуття та інших засобів індивідуального захисту працівникам загальних професій різних галузей промисловості, затверджені наказом Державного комітету України з промислової безпеки, охорони праці та гірничого нагляду 16.04.2009 р. №62.
56. Державні санітарні норми та правила «Гігієнічна класифікація праці за показниками шкідливості та небезпечності факторів виробничого середовища, важкості та напруженості трудового процесу», затверджені наказом МОН України від 08.04.2014 № 248
57. Закон України «Про охорону праці» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1992, №49, ст. 668)
58. Гігієнічна класифікація праці за показниками шкідливості та небезпечності факторів виробничого середовища, важкості та напруженості трудового процесу, затверджена наказом МОН України №528 від 27.12.2001р

59. ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ. ЗАКОН: “Про якість та безпеку харчових продуктів і продовольчої сировини”. веб-сайт. URL: <http://parusconsultant.com/?doc=01NAWB64D5>. (дата звернення 30.05.2023).
60. ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ. ЗАКОН: “Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення”. веб-сайт. URL:

Завідувачці кафедри харчових технологій
та готельно-ресторанної справи

д.т.н., професору Прісс О. П.

студента групи 22 МБ ХТ

Саєнка С.Р.

ЗАЯВА

Прошу затвердити тему кваліфікаційної роботи “ **УДОСКОНАЛЕННЯ
ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБНИЦТВА КОМПОТУ З АЙВИ З ПІДВИЩЕНИМИ СПОЖИВЧИМИ
ВЛАСТИВОСТЯМИ ШЛЯХОМ ЗАСТОСУВАННЯ НАТУРАЛЬНОГО ПІДСОЛОДЖУВАЧА СТЕВІЇ** ”
та призначити керівником к.т.н., доцента кафедри ХТГРС Загорко Н.П.

“ 12 ” __09____2025 року

Саєнко С. Саєнко